KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2021/1930

av den 8 november 2021

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av björkplywood med ursprung i Ryssland

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1. Inledande

(1) Den 14 oktober 2020 inledde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) en antidumpningsundersökning vad gäller import av björkplywood med ursprung i Ryssland (nedan kallat *det berörda landet*) på grundval av artikel 5 i grundförordningen. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*).

(2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 31 augusti 2020 av Woodstock Consortium (nedan kallad *klaganden*). Klagomålet ingavs av unionsindustrin för björkplywood i den mening som avses i artikel 5.4 i grundförordningen. Klagomålet innehöll bevisning för dumpning och därav följande väsentliga skada som var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

1.2. Ändring av tillkännagivandet om inledande

(3) I tillkännagivandet om inledande utelämnades av misstag ett avsnitt om förfarandet för bedömning av unionens intresse. Även om detta utelämnande inte påverkade de berörda parternas rätt att lämna synpunkter om unionens intresse ansågs det lämpligt att ta itu med denna underlåtenhet som en fråga om insyn i förfarandet. Det ändrades därför den 11 december 2020 ([2]).

1.3. Registrering

(4) Eftersom villkoren i artikel 14.5a i grundförordningen inte var uppfyllda gjordes import av den berörda produkten inte till föremål för registrering. Inga parter har inkommit med några synpunkter på detta.

1.4. Provisoriska åtgärder

(5) I enlighet med artikel 19a i grundförordningen försåg kommissionen den 12 maj 2021 parterna med en sammanfattning av de föreslagna provisoriska tullarna och närmare uppgifter om beräkningen av dumpningsmarginalerna och de marginaler som är lämpliga för att undanröja skadan för unionsindustrin. En part inkom med giltiga synpunkter, som beaktades.

(6) Den 11 juni 2021 införde kommissionen en provisorisk antidumpningstull på import av björkplywood med ursprung i Ryssland genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/940 ([3]) (nedan kallad *förordningen om provisorisk tull*).

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) EUT C 428, 11.12.2020, s. 27.
([3]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/940 av den 10 juni 2021 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av björkplywood med ursprung i Ryssland (EUT L 205, 11.6.2021, s. 47).

(7) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 juli 2019 till och med den 30 juni 2020 (nedan kallad *undersökningsperioden*). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattar perioden från och med den 1 januari 2017 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

1.5. **Efterföljande förfarande**

(8) Efter det att de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för införandet av en provisorisk antidumpningstull hade meddelats (nedan kallat *det preliminära utlämnandet*), inkom klagandena, andra unionstillverkare, de exporterande tillverkare som ingick i urvalet, två exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet och flera andra berörda parter med skriftliga synpunkter på de provisoriska undersökningsresultaten.

(9) De parter som begärde att bli hörda gavs möjlighet till detta. De tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet, två exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet, en unionstillverkare som inte ingick i urvalet, klagandena och sjutton importörer och användare hördes.

(10) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter begärde Sveza-gruppen ett ytterligare utlämnande genom att hävda att det preliminära utlämnandet inte var tillräckligt detaljerat och att det saknades förklaringar av ett antal punkter rörande beräkningen av dumpningsmarginalen samt importstatistik. I motsats till påståendena i begäran och såsom kommissionen förklarade i sitt svar av den 21 juni 2021, ansåg kommissionen att det preliminära utlämnandet av uppgifter, inklusive det företagsspecifika provisoriska utlämnandet, innehöll all information som företaget behövde för att lämna sina synpunkter på det preliminära utlämnandet och utöva sin rätt till försvar.

(11) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för de slutgiltiga undersökningsresultaten. För att komma fram till sina slutgiltiga undersökningsresultat beaktade kommissionen de berörda parternas synpunkter och ändrade sina provisoriska slutsatser när så var lämpligt.

(12) Kommissionen underrättade alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att införa en slutgiltig antidumpningstull på import av björkplywood med ursprung i Ryssland (nedan kallat *det slutliga utlämnandet av uppgifter*). Alla parter beviljades en period inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(13) De synpunkter som lämnats av de berörda parterna övervägdes och togs i beaktande i denna förordning där så var lämpligt.

(14) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Sveza-gruppen påståendet om att dess rätt till försvar hade åsidosatts under det preliminära skedet, eftersom beräkningen av den provisoriska antidumpningstullen saknade en tillräcklig motivering. Kommissionen ansåg att företaget till fullo kunde utöva rätten till försvar utifrån den information som det hade fått i det preliminära utlämnandet av uppgifter, kombinerat med utlämnandet av uppgifter på förhand. I alla händelser hade företaget haft stora möjligheter att inkomma med sina synpunkter på utlämnandet av uppgifter i förhand, det preliminära utlämnandet av uppgifter och det slutliga utlämnandet av uppgifter, och hade vid alla dessa tillfällen inkommit med synpunkter som vederbörligen behandlades i denna förordning. Detta påstående avvisades därför.

1.5.1. *Begäran om tillfälligt upphävande av tullar*

(15) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter begärde flera berörda parter ett tillfälligt upphävande av antidumpningstullarna enligt artikel 14.4 i grundförordningen genom att hänvisa till marknadsförändringar efter slutet av undersökningsperioden.

(16) I detta avseende påpekade kommissionen att den redan före det slutliga utlämnandet av uppgifter, den 18 augusti 2021, på eget initiativ hade begärt in uppgifter från perioden efter undersökningsperioden från unionsindustrin och andra berörda parter. Kommissionen förklarade att beslutet om huruvida ett tillfälligt upphörande av åtgärderna enligt artikel 14.4 är motiverat eller ej kommer att fattas i vederbörlig ordning.

1.5.2. *Begäran om att provisoriska tullar inte ska tas ut*

(17) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter begärde Emiliana Imballagi, No-Nail Boxes och Industria Compensati Moglia, användare och importörer av björkplywood, att kommissionen skulle tillämpa artikel 10.2 i grundförordningen och inte ta ut provisoriska tullar på import av kvadratisk björkplywood, eftersom unionsindustrin saknade kapacitet för att leverera kvadratisk björkplywood. Den begäran som framställdes av Industria Compensati Moglia omfattade alla typer av björkplywood, på grund av att unionsindustrin saknade kapacitet att tillgodose förbrukningen i unionen.

(18) Vad gäller påståendet om bristande utbud konstaterade kommissionen, vilket fastställs i skäl 224, att unionsmarknaden kan få tillräckliga leveranser från flera olika källor, däribland unionsindustrin och rysk import. Mot bakgrund av den väsentliga skada som den ryska dumpade importen hade vållat enligt undersökningsresultaten i avsnitt 4.5, beslutade kommissionen att provisoriska tullar skulle tas ut till fullo och avslog därför begäran.

1.6. **Stickprovsförfarande**

(19) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande stickprovsförfarandet bekräftades skälen 12–23 i förordningen om provisorisk tull.

1.7. **Individuell undersökning**

(20) När det gäller de ansökningar om individuell undersökning som nämns i skäl 24 i förordningen om provisorisk tull upprepade en exporterande tillverkare att kommissionen kan genomföra individuella undersökningar, eller som en sista utväg, fastställa en individuell skademarginal ([4]). En sådan bedömning skulle kräva begränsade resurser: kontrollen skulle begränsas till exportpriser och analysen är inte densamma som analysen av dumpningsmarginalen. Denna part hävdade också att kommissionen är skyldig att genomföra individuella undersökningar.

(21) I detta avseende konstaterade kommissionen att artikel 17.3 i grundförordningen inte föreskriver enskilda beräkningar av skademarginalen, eftersom det anges att ”en enskild dumpningsmarginal [ska] beräknas för varje exportör eller producent”.

(22) Såsom förklaras i skäl 24 i förordningen om provisorisk tull mottog kommissionen tre fullständiga frågeformulär inom tidsfristen från företag som begärde individuell undersökning. Kommissionen konstaterade dock att granskningen av dessa ansökningar skulle ha varit orimligt betungande även undersökningens slutliga skede med tanke på att flera exporterande tillverkare redan ingick i urvalet, och att den i så fall inte skulle kunna avsluta undersökningen i god tid. Kommissionen beslutade därför att inte bevilja individuella undersökningar för något av dessa företag.

1.8. **Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod**

(23) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande undersökningsperioden (eller i tabeller *UP*) och skadeundersökningsperioden bekräftades skäl 28 i förordningen om provisorisk tull.

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1. **Invändningar gällande produktdefinitionen**

(24) Såsom förklaras i skälen 38 och 39 i förordningen om provisorisk tull hävdade en rysk tillverkare, Segezha, att produktdefinitionen borde utvidgas till att omfatta inte bara björkplywood utan även furu-, poppel-, okoumé- och bokplywood. Det hävdades att det råder direkt konkurrens och utbytbarhet mellan nämnda träplywood och björkplywood. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade samma part sin begäran och hävdade att kommissionen hade underlåtit att ganska tillgängliga uppgifter om andra typer av trä rörande graden av utbytbarhet som lämnats in av nationella plywoodsammanslutningar.

([4]) Se arkivnummer t21.004885.

(25) Såsom redan nämns i skäl 201 förordningen om provisorisk tull, erinrade kommissionen om att de nationella sammanslutningarna (från Frankrike, Italien och Spanien) som företräder tillverkare av plywood av poppel, furu och andra träslag, i sina inlagor hävdade att plywood tillverkad av olika träslag är olika produkter, som inte kan anses utgöra eller klassificeras som en enda produkt.

(26) Kommissionen upprepade därför sin ståndpunkt och avvisade påståendet med tanke på att furu-, poppel, okouméoch bokplywood inte har samma grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper som björkplywood. Det faktum att alternativa produkter och material i vissa tillämpningar skulle kunna användas, med en obestämd substitutionsgrad, ändrar inte arten av de fysikaliska, tekniska och kemiska skillnaderna mellan den berörda produkten och de nämnda produkterna.

2.2. **Invändningar avseende undantag för produkter**

(27) I det preliminära skedet begärde en användare, Emiliana Imballaggi S.p.A., och två ryska exporterande tillverkare, Sveza-gruppen och Vlas Truda, att kvadratisk björkplywood med en längd och bredd på fem fot (1 525 × 1 525 mm) skulle undantas från undersökningen. Kommissionen avvisade ansökningarna om undantag såsom förklaras i skäl 37 i förordningen om provisorisk tull.

(28) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter inkom flera synpunkter på beslutet att avvisa begäran om undantag. Det hävdades i synnerhet att i) en skillnad i form redan är en skillnad mellan fysiska och tekniska egenskaper, ii) kvadratisk och rektangulär plywood inte är utbytbara eftersom kvadratisk plywood inte kan användas för tillämpningar som kräver rektangulär plywood, och kvadratisk plywood inte kan bearbetas vidare till rektangulär plywood, och iii) att unionstillverkare inte tillverkar kvadratisk plywood. Dessa argument upprepades av flera parter efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter. Emiliana Imballagi och No-Nail Boxes, användare av björkplywood, anförde också unionens intresse som grund för undantaget, utan vilket lönsamheten i användarnas verksamheter (t. ex. hopfällbara trälådor och tillverkare av behållare) inte skulle garanteras.

(29) Kommissionen bekräftade sitt beslut om att kvadratisk plywood inte kan undantas från produktdefinitionen eftersom den, oavsett måttskillnader, har samma grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper som rektangulär plywood. Vad gäller användningsområden föreligger ingen omedelbar utbytbarhet för vissa tillämpningar, men det finns många andra tillämpningar där kvadratisk och rektangulär björkplywood skärs till ytterligare vilket innebär att den ursprungliga formen ändras, som har en viss grad av utbytbarhet där kvadratisk björkplywood utövar ett konkurrenstryck på rektangulär björkplywood. Undersökningen bekräftade dessutom att unionsindustrin tillverkar och säljer kvadratisk plywood, om än i förhållandevis små volymer och vanligen inte som en råvara, utan snarare som en nischprodukt enligt specialbeställningar. Mot bakgrund av dessa undersökningsresultat konstaterade kommissionen att påståendet om att ett undantag skulle ligga i unionens intresse var ogrundat. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

2.3. **Slutsats**

(30) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande produktdefinitionen, bekräftade kommissionen undersökningsresultaten i skälen 32–33 i förordningen om provisorisk tull.

3. **DUMPNING**

(31) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter tog kommissionen emot skriftliga synpunkter från de tre exporterande tillverkarna i urvalet och från klaganden om de provisoriska dumpningsmarginalerna.

3.1. **Normalvärde**

(32) Den detaljerade informationen om beräkningen av normalvärdet presenterades i skälen 44–57 i förordningen om provisorisk tull Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de preliminära slutsatserna.

3.2. **Exportpris**

(33) Närmare uppgifter om beräkningen av exportpriset anges i skälen 58–60 i förordningen om provisorisk tull. Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de preliminära slutsatserna.

3.3. **Jämförelse**

(34) Närmare uppgifter om beräkningen av exportpriset anges i skälen 61–71 i förordningen om provisorisk tull.

(35) Den exporterande tillverkaren UPG upprepade sitt påstående om att exportpriset borde justeras uppåt för att avspegla de belopp som ersattes enligt det den ordning som beskrivs i skäl 63 i förordningen om provisorisk tull.

(36) Eftersom parterna inte lämnade någon ny bevisning till stöd för deras påstående som skulle förändra kommissionens bedömning konstaterade kommissionen att de preliminära undersökningsresultat som anges i skäl 64 i förordningen om provisorisk tull hade bekräftats, och påståendet avvisades.

(37) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade den exporterande tillverkaren påståendet om att de transportkostnader som ersattes enligt ordningen borde ha beaktats vid justeringen av exportpriset enligt artikel 2.10 e i grundförordningen.

(38) Kommissionen ansåg att den följde bestämmelserna i artikel 2.10 e i grundförordningen, eftersom den bland annat drog av de transportkostnader som hade direkt samband med leveransen av den berörda produkten till den första oberoende kunden. Frågan om huruvida dessa kostnader därefter ersattes eller ej omfattas inte av tillämpningsområdet för artikel 2.10 e i grundförordningen. Påståendet avvisades därför.

(39) Den exporterande tillverkaren hävdade dessutom att artikel 2.10 k i grundförordningen inte hindrar kommissionen att beakta en exportsubvention. Den exporterande tillverkaren upprepade att prissättningsbeslut på exportmarknaderna och lönsamheten för denna försäljning påverkades av subventionen. Därför begick kommissionen påstått ett uppenbart bedömningsfel och agerade i strid mot artikel 2.10 k i grundförordningen.

(40) Kommissionen konstaterade att parten inte inkom med någon ny bevisning till stöd för sitt påstående. Kommissionen gjorde i alla händelser en ny grundlig granskning av ärendet och fann ingen bevisning för att den exporterande tillverkarens kunder konsekvent betalade olika priser på hemmamarknaden på grund av den påstådda skillnaden i den ryska statens återbetalning av transportkostnader mellan inhemsk försäljning och exportförsäljning, i enlighet med artikel 2.10 k i grundförordningen.

(41) Kommissionen behandlade inte heller subventionsfrågan som sådan, utan övervägde huruvida ordningen påverkade jämförbarheten mellan exportpriserna och de inhemska priserna på ett sådant sätt att det inhemska priset borde justeras. Kommissionen avvisade därför påståendet om att ersättningen för transportkostnader vid export borde beaktas i jämförelsen.

(42) Samma exporterande tillverkare antog att kommissionen hade godtagit dess påstående eftersom kommissionen inte hade strukit ersättningen för transportkostnader i tabell G i antidumpningsfrågeformuläret (dvs. resultaträkningstabellen).

(43) Kommissionen ansåg att avvisandet av påståendet, oavsett om ersättningen för transportkostnader hade strukits i de berörda tabellerna som UPG lämnade in eller ej, förklarades tydligt både i det särskilda utlämnandet av uppgifter till företaget och i skäl 64 i förordningen om provisorisk tull. Påståendet avvisades därför.

(44) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade den exporterande tillverkaren att kommissionen felaktigt hade justerat tabell G i antidumpningsfrågeformuläret. Parten upprepade att ersättningen för transportkostnader vid export borde fördelas till exportförsäljningen eftersom ersättningen avser transportkostnader som uppstår vid export.

(45) Såsom beskrivs i skäl 43 är syftet med tabell G att fastställa lönsamheten för varje marknadssegment. I detta fall finns det dock ingen direkt koppling mellan tabell G och den bedömning som gjordes enligt artikel 2.10 e och k i grundförordningen. Såsom beskrivs i skälen 38–41 ansåg inte kommissionen att justeringen var motiverad. Huruvida subventionen anges i tabell G för exportförsäljning eller ej har således ingen betydelse. Påståendet avvisades därför.

(46) UPG hävdade också att kommissionen hade begått ett uppenbart fel genom att fördela den provision som UPG hade betalat till sin närstående handlare till de faktiska tjänster som hade tillhandahållits (dvs. att den närstående handlaren hävdade att den bedrev alla typer av försäljning och inte bara försäljning på hemmamarknaden). Kommissionen borde ha fördelat provisionen endast till den inhemska försäljningen enligt provisionsavtalet.

(47) Kommissionen beaktade den faktiska situationen mellan de två närstående parterna. Den provision som betalades ut rörde alla typer av försäljning. Eftersom parten inte inkom med någon ny bevisning till stöd för sitt påstående bekräftades de preliminära undersökningsresultat som anges i skäl 65 i förordningen om provisorisk tull.

(48) I det fall kommissionen skulle stå fast vid sitt beslut att fördela storleken på provisionerna på både den inhemska försäljningen och exportförsäljningen, hävdade UPG slutligen att även försäljningen till tredjeländer borde användas för fördelningen av provisionen, inte bara försäljningen till EU. Kommissionen godtog det påståendet och fördelade den betalda provisionen på all försäljning, inbegripet försäljning till tredjeländer.

(49) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade UPG påståendet att omfördelningen av provisioner som betalats till en närstående part förvanskade de faktiska omständigheterna. UPG hävdade dessutom att kommissionen inte styrkte sitt påstående med bevisning.

(50) Vad gäller bevisning hänvisade kommissionen till två inlagor från UPG, där företaget uppgav att en betydande andel av försäljningen i EU (75–95 %) skedde via en närstående part som dock inte mottog någon provision för sådan försäljning, trots att den hade samma försäljningsfunktioner på den inhemska marknaden och unionens marknad ([5]). Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade UPG dessutom att de provisioner som mottagits på grundval av inhemsk försäljning var tillräckliga för att täcka alla funktioner som den närstående parten fullgjorde på den inhemska marknaden och exportmarknaden. Kommissionen ansåg därför att den närstående partens funktioner inte bara omfattade inhemsk försäljning, utan även exportförsäljning. De betalda provisionerna hade således korrekt omfördelats till alla typer av försäljning. På denna grundval avvisades påståendet.

(51) UPG hävdade att kommissionen begick ett uppenbart fel genom att blanda ihop omfattningen av de tjänster som tillhandahölls av den närstående parten och tillämpningsområdet för de provisioner som betalades till den närstående parten.

(52) Kommissionen ansåg inte att det provisionsavtal som gällde mellan UPG och dess närstående part motsvarade de faktiska omständigheterna enligt bevisningen i ärendet. Påståendet avvisades därför.

(53) UPG hävdade att kommissionen dubbelräknade provisionerna genom att omfördela dem till exportförsäljningen jämfört med de faktiska provisionsavgifter som betalades till de icke-närstående parterna i EU. UPG hävdade likaså att omfördelningen av provisionerna var diskriminerande, särskilt mot bakgrund av de justeringar av provisionerna som gjort av exportpriset för en annan exporterande tillverkare (Sveza-gruppen) enligt artikel 2.10 i) i grundförordningen.

(54) Kommissionen övervägde noggrant påståendet och fann ingen diskriminering mellan de två exporterande tillverkarna, eftersom de faktiska omständigheterna skilde sig avsevärt åt mellan parterna:

(55) Den exporterande tillverkaren Sveza hade ingått ett provisionsavtal med den närstående handlaren Sveza-Les, som i sin tur betalade avgifter till icke-närstående agenter i EU. Såsom beskrivs i skälen 114–115 ansågs de avgifter som betalades till de icke-närstående agenterna i EU utgöra avgifter som uppstått inom ramen för provisionsavtalen i fråga.

([5]) Dessa inlagor rör Zhesharskys svar på frågeformuläret och svaret på skrivelsen om ofullständigt svar av den 18 januari 2021. Hänvisning kan också göras till rapporten om dubbelkontroller på distans.

(56) Vad gäller UPG, så var det UPG, och inte den icke-närstående handlaren, som fakturerade avgifter till de icke-närstående agenterna i EU.

(57) Den närstående handlaren kunde följaktligen inte hävda att de avgifter som UPG betalat till de icke-närstående agenterna i EU ingick i dess utgifter och därför dubbelräknades. I alla händelser styrkte inte parten sitt påstående, och UPG återfakturerade inte heller sin närstående part för de provisionsavgifter som betalades till icke-närstående parter i EU. Påståendet avvisades därför.

(58) UPG inkom även med påståenden om omfattningen av de tjänster som den närstående parten tillhandahöll på hemmamarknaden och exportmarknaderna. UPG påstod närmare bestämt att den närstående parten tillhandahöll begränsade tjänster i samband med UPG:s exportförsäljning, vilket innebar att omfördelningen av provisionen till försäljningen till EU var felaktig.

(59) Kommissionen konstaterade att påståendet inte var styrkt och inte kunde kontrolleras. Påståendet avvisades därför.

(60) Den exporterande tillverkaren SPM hävdade att kommissionen felaktigt hade fastställt kreditkostnaderna för företagets exportförsäljning genom att tillämpa den räntesats som offentliggjorts av Rysslands centralbank, och inte den officiella räntesatsen för faktureringsvalutan enligt artikel 2.10 g i grundförordningen ([6]).

(61) Kommissionen ansåg att det endast var möjligt att ange kreditkostnaderna i faktureringsvalutan om parten kunde visa att den behöver valutan i fråga i sin dagliga verksamhet. I alla andra fall bör kreditkostnaderna anges i valutan i det land där företaget är etablerat.

(62) Parten inkom inte med någon bevisning för att det hade lån i euro eller hade ådragit sig kreditkostnader i euro. Kommissionen avvisade därför påståendet.

(63) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade SPM sitt påstående om att kreditkostnaderna borde fastställas på grundval av faktureringsvalutans officiella växelkurs, eftersom SPM utsattes för risker i samband med faktureringsvalutan, inte i rubel. SPM hävdade dessutom att denna metod var kommissionens normala praxis.

(64) Kommissionen konstaterade att SPM inte styrkte sitt påstående med bevisning avseende den beskrivna finansiella risken och inte heller kunde bevisa att denna metod är kommissionens normala praxis. Kommissionen ansåg dessutom att det inte finns något direkt samband mellan den beskrivna risken och fastställandet av kreditkostnaderna. Kreditkostnader är kopplade till betalningsvillkoren och är nödvändiga för att företaget ska kunna finansiera kostnaderna till följd av tidsskillnaden mellan faktureringsdatumet och det faktiska betalningsdatumet. SPM finansierade inte sin dagliga verksamhet med lån i euro. Det fanns således inga belägg för att kreditkostnaderna borde fastställas på grundval av eurons växelkurs. Påståendet avvisades därför.

(65) Samma part hävdade att kommissionen måste tillämpa den valutaomräkning som begärts, eftersom växelkursen mellan euro och rubel fluktuerade betydligt under undersökningsperioden (dvs. + 33 % med beaktande av det dagliga extremvärdet).

(66) Den analys som kommissionen genomförde under undersökningsperioden visade att den månatliga växelkursfluktuationen euro/rubel var relativt stabil från juli 2019 till februari 2020, och låg på – 3 %/+ 3 % kring den genomsnittliga växelkursen för den perioden (dvs. euro/rubel 70,7) ([7]).

(67) Kommissionen ansåg att växelkursfluktuationerna inte var betydande och varaktiga under undersökningsperioden. Kommissionen ansåg inte att villkoren i artikel 2.10 j i grundförordningen var uppfyllda eftersom växelkursen inte förändrades betydligt eller på ett varaktigt sätt. Påståendet avvisades därför.

([6]) Se arkivnummer t21.004918.

([7]) Växelkurs euro/rubel: 7/2019 = 70,907, 8/2019 = 73,216, 9/2019 = 71,411, 10/2019 = 71,086, 11/2019 = 70,577, 12/2019 = 69,987, 1/2020 = 68,769, 2/2020 = 69,911, 3/2020 = 82,426, 4/2020 = 81,745, 5/2020 = 79,233, 6/2020 = 78,038.

(68) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade SPM sitt påstående om växelkursfluktuationer och att växelkursen fluktuerade med 18 % i mars 2020. SPM hävdade att en undersökning under en längre period än undersökningsperioden visade en varaktig förändring i växelkursen under undersökningsperioden.

(69) Kommissionen analyserade växelkursens utveckling under undersökningsperioden. Uppgifter som inte rör undersökningsperioden är inte relevanta för undersökningens syfte. I mars 2020 ökade växelkursen euro/rubel med + 16,5 % i förhållande till det vägda genomsnittet för de föregående månaderna ([8]), medan den minskade under de följande månaderna. Kommissionen ansåg därför inte att villkoren i artikel 2.10 j i grundförordningen var uppfyllda, eftersom växelkursen inte förändrades betydligt eller på ett varaktigt sätt. Påståendet avvisades.

(70) Samma exporterande tillverkare hävdade, både efter det preliminära och det slutliga utlämnandet av uppgifter, att kommissionen inte hade lämnat tydliga instruktioner med avseende på Förenade kungarikets situation under undersökningen. Parten hade inte räknat bort produkter som sålts till Förenade kungariket från sina kostnadsuppgifter. Såsom förklaras i avsnitt 1.10 i förordningen om provisorisk tull uppmärksammade kommissionen, genom en not till handlingarna i ärendet av den 19 januari 2021, de berörda parterna på följderna av Förenade kungarikets utträde. Parten kunde dessutom ha inkommit med en särskild begäran underbyggd av bevisning i sina synpunkter på det preliminära utlämnandet av uppgifter. Parten lämnade dock ingen bevisning som förklarade hur kostnadsuppgifterna kunde ha påverkats av försäljningen till Förenade kungariket. I detta hänseende granskade kommissionen datauppsättningen och konstaterade att endast ett produktkodnummer som svarade för 0,04 % av partens sammanlagda exportkvantitet till EU skulle kunna ha påverkats om uppgifterna rörande Förenade kungariket hade tagits med i EUcop-förteckningen ([9]). Kommissionen avvisade därför detta påstående eftersom borttagandet av sådana kostnader för produkter som sålts till Förenade kungariket inte föreföll påverka detta ärende.

(71) SPM förtydligade att merparten av de förpackningskostnader som företaget ursprungligen uppgett även innefattade lagerkostnader som de närstående handlarna hade ådragit sig i samband med försäljningen på hemmamarknaden. SPM begärde dessutom att justeringen skulle behållas för de kostnader som ursprungligen angetts som förpackningskostnader, vilka kommissionen justerade som förpackningskostnader. Kommissionen ansåg att lagerkostnader (t.ex. hyresbetalningar för en lagerlokal) utgör tillverkningskostnader och ingår i företagets försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader. De har därför ingen direkt inverkan på de priser som närstående handlare tar ut av den första oberoende kunden. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(72) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade SPM att de lagerkostnader som rapporterats avsåg närstående distributionsföretag för inhemsk försäljning, inte tillverkarens lagerkostnader. De närstående distributionsföretagen tillverkade inte björkplywood och hade därför inga tillverkningskostnader. Normalvärdet borde således fastställas på nivån pris från fabrik utan distributionsföretagens kostnader, på samma sätt som exportpriset konstrueras enligt artikel 2.9 i grundförordningen.

(73) Kommissionen ansåg att företaget inte hade inkommit med bevisning för att de närstående distributionsföretagens kostnader för försäljning på hemmamarknaden inte borde beaktas för att en rättvis jämförelse skulle kunna göras, och att de närstående distributionsföretagen inte borde behandlas om en enda ekonomisk enhet. Enligt artikel 2.1 i grundförordningen ska normalvärdet dessutom vanligtvis grundas på priserna till de första oberoende kunderna. Så skulle inte vara fallet om kostnader som närstående distributionsföretag ådragit sig skulle dras av. Detta påstående avvisades därför.

(74) Den exporterande tillverkaren Sveza-gruppen hävdade att kommissionen begått ett uppenbart fel i behandlingen av avkastning på kapital och förvaltningsavgifter. Den använda metoden förklarades i ett särskilt preliminärt utlämnande av uppgifter som delgavs parten.

([8]) Den vägda genomsnittliga växelkursen för perioden juli 2019–februari 2020 var 70,73.

([9]) Vad gäller den metod som använts för att fastställa normalvärdet för en viss produkttyp använder kommissionen endast EUcop-datauppsättningen om det inte finns någon försäljning på den inhemska marknaden, och använder således DMcop-data för denna typ av produktnummer. I EUcop- och DMcop-datauppsättningarna anges tillverkningskostnaderna för varje typ av produktnummer som säljs till EU-marknaden respektive för den inhemska marknaden.

(75) Under undersökningsperioden fördelade ett företag i gruppen av exporterande tillverkare avkastning på kapital till sin aktieägare, Sveza-Les. Sveza-Les rapporterade den mottagna avkastningen på kapital i posten *finansiella inkomster* i tabell G i frågeformuläret. Kapitalavkastningen fördelades även till samtliga typer av intäkter, inbegripet intäkterna från försäljningen av den berörda produkten. Den använda metoden ledde till en minskning av den procentandel försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader som beräknades för alla typer av intäkter. Kommissionen ansåg inte att det fanns någon koppling mellan den rapporterade försäljningen och kapitalavkastningen och beslutade därför att tillbakavisa fördelningen av kapitalavkastningen.

(76) För undersökningsperioden delades de totala kostnaderna upp mellan inkomster från försäljning av den berörda produkten, produkter som inte berördes, närstående och icke-närstående kunder samt per typ av marknad (dvs. hemmamarknaden, försäljning till unionen och försäljning till andra tredjeländer). Sveza-gruppen uppmanades att fastställa sin lönsamhet (eller förlust) för var och en av de poster som anges ovan. Lönsamhetssiffrorna erhölls genom att alla utgifter kopplade till dessa intäkter togs bort (dvs. kostnader för sålda varor, försäljnings- och administrationskostnader, vinst/förlust från växelkursen samt vinst eller förlust från finansiella inkomster).

(77) I sina synpunkter på det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Sveza-gruppen att det inte finns någon grundläggande redovisningsprincip som gör att kommissionen kan bortse från vissa uppgifter från granskade årsbokslut. Kapitalavkastningen betalades dessutom ut under första halvåret 2020 och motsvarade intjänad vinst från och med den 31 december 2019, vilket innebar att parten hade rätt att rapportera den under undersökningsperioden.

(78) Kommissionen bortsåg inte från de granskade årsboksluten, men ansåg att avkastning på kapital från en investering inte kan fördelas till andra typer av intäkter vid fastställandet av försäljningens lönsamhet. Den distribuerade vinsten fördelades inte heller till andra typer av intäkter. Såsom nämns i skäl 76 är syftet med tabell G i antidumpningsfrågeformuläret att fastställa lönsamheten för flera typer av intäkter eller inkomster under undersökningsperioden. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(79) Parten hävdade att den metod som använts för att fastställa lönsamhet vid försäljning inte är tillförlitlig eftersom kommissionen godtog vissa typer av inkomster (t.ex. växelkursvinster och finansiella inkomster), men även vissa vinster och förluster som redovisats från tidigare år (dvs. utanför undersökningsperioden).

(80) Såsom parten mycket riktigt nämner kan växelkursvinster och finansiella inkomster redovisas när de är kopplade till partens normala affärsverksamhet. I ett sådant fall kan växelkurser vara resultatet av export av björkplywood och finansiella inkomster kan härröra från de kontanter som försäljningen av björkplywood genererat. Avkastning på kapital är dock en annan sak, eftersom den vinst som fördelas har genererats av ett annat företag. Kommissionen ansåg inte att det fanns något samband mellan avkastningen på kapital och andra intäkter som Sveza-Les genererat, inbegripet försäljning av den berörda produkten. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(81) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Sveza-gruppen att det fanns ett hundraprocentigt samband mellan avkastningen och Sveza-Les andra intäkter. Parten hävdade dessutom att den exporterande tillverkare som ägdes av Sveza-Les gjorde vinst på försäljningen av plywood, antingen på den inhemska marknaden eller på exportmarknaden.

(82) Kommissionen övervägde argumenten och höll med parten. Vinsten och således avkastningen härrörde från hela den exporterande tillverkarens verksamhet. Det fanns dock inget samband mellan de kontanter som överfördes till Sveza-Les och Sveza-Les verksamhet (samt därmed förbundna kostnader) som hade en direkt koppling till den berörda produkten under undersökningsperioden. Påståendet avvisades därför.

(83) Vad gäller vinster och förluster från tidigare år som redovisas i tabell G, beslutade kommissionen att stryka dessa belopp från den datauppsättning som användes för att fastställa lönsamhet vid försäljning under undersökningsperioden, eftersom de inte var kopplade till partens normala affärsverksamhet under undersökningsperioden. De angivna posterna utgjorde mindre än 0,5 % av de totala försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader som redovisats.

(84) De förvaltningsavgifter som nämns i skäl 74 rör en förvaltningsavgift som varje exporterande tillverkare betalar till Sveza-Les. I tabell G i antidumpningsformuläret redovisade Sveza-Les förvaltningsavgiften som en intäkt och fördelade utgifterna till de förvaltningsavtal för vilka den mottog avgiften i fråga. Sveza-Les spårade dock inte tillbaka de kostnader som genererades av dessa förvaltningsavtal. Eftersom det saknades bevisning beslutade kommissionen i det preliminära skedet att bortse från de kostnader som redovisades som kopplade till intäkterna från förvaltningsavtalen och i stället omfördela dessa kostnader till andra typer av intäkter.

(85) Sveza-gruppen hävdade att kommissionens beslut att stryka de intjänade intäkterna (dvs. förvaltningsavgifterna) och bortse från de redovisade utgifterna för att i stället omfördela dem till andra intäkter, var uppenbart fel och olagligt.

(86) Kommissionen konstaterade att företaget inte hade inkommit med någon ytterligare bevisning för att styrka sitt påstående.

(87) Kommissionen erinrade också om att den inte hade bortsett från intäkterna från förvaltningsavgifter i tabell G. Den hade omfördelat de utgifter som parten hade fördelat till intäkter från förvaltningsavgifter till andra typer av intäkter, eftersom parten inte inkom med bevisning till stöd för fördelningen. Påståendet avvisades därför.

(88) Parten hävdade dessutom att kommissionen använde en inkonsekvent och felaktig metod för omfördelningen av utgifterna. Eftersom parten inte styrkte sitt påstående använde kommissionen samma metod som parten gjort för att fördela utgifterna. Påståendet avvisades därför.

(89) Parten hävdade avslutningsvis att förvaltningsavgifterna borde strykas från de utgifter som de exporterande tillverkarna rapporterade i tabell G i sina frågeformulär i det fall kommissionen skulle stå fast vid sitt beslut att stryka dem från de utgifter som den närstående parten redovisat i tabell G.

(90) Kommissionen granskade påståendet och fann inga skäl att stryka de utgifter för förvaltningsavgifter som de exporterande tillverkarna hade redovisat, eftersom dessa kostnader styrktes av redovisningshandlingar. Påståendet avvisades därför.

(91) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Sveza-gruppen, genom att hänvisa till Sveza-Les redovisning av försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader, att det var möjligt att spåra tillbaka de utgifter som uppstod i samband med avtalen om förvaltningsavgifter.

(92) Kommissionen granskade argumenten och fann inga uppgifter i inlagan som gjorde det möjligt att med säkerhet slå fast att avtalen om förvaltningsavgifter gav upphov till utgifter som direkt kunde sättas i samband med avtalen. Under dubbelkontrollerna på distans begärde kommissionen även in styrkande handlingar för de utgifter som fördelats till dessa avtal, men företaget inkom inte med några sådana handlingar. Påståendet avvisades därför.

(93) Efter det preliminära och det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Sveza-gruppen att kommissionens bedömning av en enda ekonomisk enhet påverkades av uppenbara fel. Parten upprepade att Sveza-Les bedrev samma försäljningsverksamhet på såväl hemmamarknaden som exportmarknaderna, och att den enda skillnaden var ersättningen för dessa verksamheter. Parten hävdade att den hade lämnat uttömmande bevisning i den frågan i sitt svar på frågeformuläret.

(94) Efter det preliminära och det slutliga utlämnandet av uppgifter hänvisade gruppen för det första till del av frågeformuläret som behandlade fabrikerna, där det förklarades att Sveza-Les bedriver samma försäljningsverksamhet på såväl hemmamarknaden som exportmarknaderna, och att den enda skillnaden var den ersättning som Sveza-Les fick för dessa verksamheter. En av de omständigheter som betonades i svaren var att enligt de förvaltningsavtal som Sveza-Les ingått med varje fabrik överfördes befogenheterna för de verkställande organen hos Svezas tillverkare till Sveza-Les, som agerar som ett förvaltningsbolag. Enligt förvaltningsavtalen utför Sveza-Les en rad olika förvaltningsuppgifter för sina fabrikers räkning, bland annat redovisning och rapportering för skatteändamål. Företaget ansåg därför att Sveza-Les och fabrikerna operativt sett inte drivs oberoende från varandra. Fabrikerna bedriver sin verksamhet under ledning av Sveza-Les och enligt företagets riktlinjer.

(95) Kommissionen konstaterade att Sveza-Les tillhandahåller sina förvaltningstjänster mot ersättning och regelbundet fakturerar fabrikerna med angivelse av de tjänster som Sveza-Les tillhandahåller dem. Trots det stora antal tjänster som tillhandahålls enligt förvaltningsavtalen har de rättsliga enheterna beslutat att reglera sin försäljning enligt separata och mycket olika typer av avtal när det gäller export och inhemsk försäljning av den undersökta produkten, vilket påverkade det sätt som försäljningen utfördes på. Såsom förklaras i skäl 67 i förordningen om provisorisk tull och beskrivs i följande skäl påverkar de avtal om provision som Sveza-Les ingått med varje fabrik endast exportförsäljningen, vilket innebar att det krävdes en justering enligt artikel 2.10 i i grundförordningen.

(96) Efter det preliminära och det slutliga utlämnandet av uppgifter bestred gruppen för det andra kommissionens bedömning i skäl 68 i förordningen om provisorisk tull genom att hävda att unionens domstolar har bekräftat att förekomsten av ett avtal är en ”relevant” men inte utslagsgivande faktor i bedömningen av huruvida en enda ekonomisk enhet föreligger eller inte. En enda ekonomisk enhet kan därför föreligga, trots förekomsten av ett avtal ([10]). Kommissionen måste därför göra en utförlig bedömning av alla omständigheter som avspeglar den ekonomiska realiteten i förbindelserna mellan Svezas fabriker och Sveza-Les, och kan inte dra slutsatsen att en enda ekonomisk enhet inte föreligger enbart på grund av att det finns ett avtal.

(97) Kommissionen ansåg att den dom som Sveza-gruppen citerade bekräftar kommissionens ståndpunkt i detta ärende. Såsom domstolen har fastställt utgör förekomsten av ett avtal mellan producenten och dess närstående distributör, i vilket det stipuleras att provision ska utgå till det sistnämnda bolaget, en relevant omständighet i förbindelserna mellan dessa båda bolag. Att inte beakta denna omständighet skulle innebära att en del av den ekonomiska realiteten i dessa förbindelser undanhölls. Kommissionen undersökte förbindelserna mellan Svezas fabriker och Sveza-Les på grundval av det avtal som ingåtts mellan dem, med titeln ”provisionsavtal”, och drog slutsatsen att dessa avtal, som genomförs, innehåller flera bestämmelser som är svåra att förena med påståendet att dessa företag utgör en enda ekonomisk enhet, av de skäl som förklaras i skäl 98 ([11]).

(98) För det tredje hävdade gruppen att kommissionen i skäl 68 i förordningen om provisorisk tull hänvisar till ”’ett stort antal klausuler’, t.ex. en skiljedomsklausul, som visar på bristande solidaritet mellan företagen”, men endast nämner en, dvs. ”skiljedomsklausulen”. I domen PT Musim Mas hänvisar domstolen dock till flera typer av klausuler som bevisning för bristande solidaritet. Skiljedomsklausulen skulle därför inte vara tillräcklig för att kommissionen skulle dra slutsatsen att en enda ekonomisk enhet föreligger. Såsom förklaras i skäl 68 i förordningen om provisorisk tull innehöll provisionsavtalen mellan Sveza-Les och fabrikerna ett stort antal bestämmelser som visade på bristande solidaritet mellan företagen, och utgjorde således bevisning för förekomsten av två ekonomiska enheter med skilda intressen ([12]). Förutom skiljedomsklausulen begränsas parternas avtalsenliga förpliktelser endast till force majeure, medan parterna i alla andra situationer hålls ansvariga om de inte fullgör eller fullgör de avtalsenliga förpliktelserna på ett felaktigt sätt i enlighet med den allmänt tillämpliga lagstiftningen i Ryssland. Avtalen innehåller dessutom bestämmelser om kontakter mellan Sveza-Les och fabrikerna och deras skyldigheter i händelse av namn- eller adressändringar. Dessa icke-uttömmande exempel tillsammans med skiljedomsklausulen som nämns i förordningen om provisorisk tull, utgör bevisning för att förbindelserna mellan Sveza-Les och tillverkarna när det gäller exportförsäljning är organiserade på grundval av normala handelsvillkor. Detta påstående avvisades därför.

(99) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Sveza-gruppen att de bestämmelser i provisionsavtalet som avses i föregående skäl inte var tillräckliga för att visa bristande solidaritet. Enligt förvaltningsavtalen kunde Svezas fabriker inte fatta beslut utan Sveza-Les samtycke och de är fullständigt beroende av Sveza-Les i såväl faktiskt som rättsligt hänseende. Kommissionen konstaterade, såsom förklaras i skäl 95, att trots det stora antal tjänster som anges i förvaltningsavtalen omfattades inte försäljningen av de produkter som fabrikerna tillverkade av

([10]) Domstolens dom av den 26 oktober 2016, PT Musim Mas/rådet, C-468/15 P, EU:C:2016:803, punkterna 43 och 55–59.

([11]) Se även domstolens dom av den 14 juli 2021, Interpipe Niko Tube LLC/kommissionen, T-716/19, ECLI:EU:T:2021:457, punkterna 162–163.

([12]) Domstolens dom av den 14 juli 2021, Interpipe Niko Tube LLC/kommissionen, T-716/19, ECLI:EU:T:2021:457, punkt 163.

förvaltningsavtalen. De rättsliga enheterna har i själva verket beslutat att reglera sin försäljning enligt separata och mycket olika typer av avtal när det gäller export och inhemsk försäljning av den undersökta produkten, vilket påverkade det sätt som försäljningen utfördes på och prisjämförbarheten mellan dem. Följaktligen avvisades detta påstående.

(100) Efter det preliminära och det slutliga utlämnandet av uppgifter bestred Sveza-gruppen för det fjärde kommissionens undersökningsresultat att de exporterande tillverkarna ”behöll vissa försäljningsfunktioner med tanke på deras försäljnings- och administrationskostnader samt allmänna kostnader i detta avseende”, genom att hävda att dessa funktioner inte avsåg försäljning, utan andra verksamheter som endast hade en svag koppling till försäljningsfunktionerna. Även om det skulle antas att kommissionens påstående var korrekt (vilket inte är fallet), kan det vara fråga om en enda ekonomisk enhet när producenten utför en del försäljningsfunktioner som kompletterar dem som utförs av det bolag som är återförsäljare för dess produkter ([13]).

(101) Kommissionen konstaterade att påståendet om att de berörda försäljnings- och administrationskostnaderna samt allmänna kostnaderna inte avsåg de exporterande tillverkarnas försäljningsfunktioner utan andra verksamheter, inte styrktes av bevisningen i ärendet. Det inkom inte heller någon bevisning efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. Tillverkaren hade tvärtom uppgett att åtminstone en del av kostnaderna var kopplade till dess försäljningsfunktioner, såsom personalkostnader. Kommissionen ansåg att detta utgjorde en relevant omständighet som visade att tillverkarna inte har delegerat hela sin försäljningsverksamhet till Sveza-Les.

(102) För det femte hävdade den exporterande tillverkaren att påståendet om att ”den närstående handlaren utfärdade fakturorna i exportföretagets namn till de första oberoende kunderna i unionen” var felaktigt i sak. Fakturor till icke-närstående kunder utfärdas av Sveza-Les, men inte ”i exportföretagets namn”. I fakturorna anges endast namnet på den Sveza-fabrik som har tillverkat varorna.

(103) Kommissionen konstaterade att äganderätten till varorna överförs direkt från den exporterande tillverkaren till köparen. Försäljningen bokförs som en intäkt i den exporterande tillverkarens kundreskontra. Sveza-Les ägde aldrig varorna och bokförde därför inte varorna som en försäljningsintäkt i sin redovisning. Endast den provision som de exporterande tillverkarna betalar redovisas som en intäkt i Sveza-Les räkenskaper. I den inhemska försäljningen säljer de exporterande tillverkarna däremot inte till de första oberoende kunderna, utan till Sveza-Les. i det fallet överförs äganderätten till Sveza-Les. De betalningar som Sveza-Les tar emot från icke-närstående kunder i form av exporttransaktioner tillhör inte Sveza-Les, utan ägs direkt av de berörda exporterande tillverkarna och överförs helt till dem. Med andra ord agerar Sveza-Les som en agent för fabrikernas exportförsäljning och kompenseras i form av en provision, medan Sveza-Les på den inhemska marknaden är den relevanta säljaren till den första oberoende kunden i den mening som avses i artikel 2.1 i grundförordningen. Följaktligen avvisades detta påstående.

(104) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade den exporterande tillverkaren att kommissionens bedömning som beskrivs i det föregående skälet inriktades på de formella arrangemang som inrättats mellan Sveza-Les och fabrikerna, men inte behandlade den ekonomiska realiteten i deras förbindelser mot bakgrund av de funktioner som Sveza-Les faktiskt fullgjorde, nämligen en integrerad försäljningsavdelning. Kommissionens formalistiska förhållningssätt till den ekonomiska realiteten i förbindelserna mellan Sveza-Les och de exporterande tillverkarna var påstått felaktig både i faktiskt och rättsligt hänseende.

(105) Kommissionen ansåg inte att det fanns bevisning i ärendet för att avtalsvillkoren inte avspeglade den ekonomiska realiteten i förbindelserna inom gruppen. Tvärtom, alla handlingar visade att avtalsvillkoren i praktiken följdes av de olika rättsliga enheterna vid exportförsäljning respektive försäljning på den inhemska marknaden. Följaktligen avvisades detta påstående.

([13]) Dom av den 13 oktober 1993, Matsushita/rådet, C-104/90, EU:C:1993:837, punkt 14. Se även domstolens dom av den 10 mars 2009, Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP/rådet, T-249/06, EU:T:2009:62, punkt 185.

(106) För det sjätte hävdade Sveza-gruppen att skriftliga provisionsavtal ingås för exportförsäljning, men köp- och försäljningsavtal ingås för inhemsk försäljning. Detta är faktamässigt korrekt. Faktum kvarstår dock, vilket även har bekräftats av Sveza-gruppen, att den inhemska försäljningen och exportförsäljningen organiseras på olika sätt och är föremål för olika slags avtal, vilket kommissionen erinrar om i skäl 108. Det är således ostridigt att exportförsäljningen regleras av provisionsavtal och att dessa provisioner faktiskt betalas som ersättning för tjänster som tillhandahållits i samband med exporttransaktioner. Så är inte fallet för inhemska transaktioner.

(107) För det sjunde hävdade Sveza-gruppen att kommissionen är skyldig att visa att det föreligger en prisjämförbarhetsfråga till följd av provision som betalats för exportförsäljning. Enligt artikel 2.10 i i grundförordningen ska en justering göras för skillnader i utbetalade provisioner. Sveza-gruppen hävdade att förbindelsen mellan Svezas fabriker och Sveza-Les ger samma ekonomiska resultat, oavsett om Sveza-Les tar emot pålägg för inhemsk försäljning eller provision för exportförsäljning. Både pålägget för inhemsk försäljning och provisionerna för exportförsäljning måste därför anses utgöra en ”provision” i vid tillämpningen av artikel 2.10 i i grundförordningen. Detta innebär i sin tur att det inte finns någon skillnad mellan de betalda provisionerna som skulle kunna påverka prisjämförbarheten och en justering enligt artikel 2.10 i i grundförordningen är därför inte motiverad.

(108) Kommissionen höll inte med. Syftet med justeringen enligt artikel 2.10 i är att uppväga eventuella skillnader mellan provisioner som betalas ut för inhemsk försäljning och för exportförsäljning. Baserat på avtalen om exportförsäljning är det ostridigt att fabrikerna betalar provisioner till Sveza-Les för exporttransaktioner, inbegripet försäljning till unionen, men för inhemsk försäljning har det inte bevisats att Sveza-Les kan anses vara en agent som agerar på provisionsbasis. De faktiska omständigheter som kommissionen har fastställt är snarare att all inhemsk försäljning som gruppen genomför utgör indirekt försäljning, i den bemärkelsen att fabrikerna först säljer den berörda produkten till internpriser till Sveza-Les, som därefter vidareförsäljer produkten enligt armlängdsprincipen till de första oberoende kunderna på hemmamarknaden. Det finns inga indikationer att Sveza-Les, när den gör detta, kan anses vara en agent som agerar på provisionsbasis. Kommissionen erinrade dessutom om följande omständigheter: All inhemsk försäljning utförs av Sveza-Les och försäljningsavtalen mellan Sveza-Les och fabrikerna innehåller ingen bestämmelse som skulle kunna antyda att Sveza-Les agerar som en agent. I vissa av försäljningsavtalen anges nämligen att ”parterna, för att kunna enas om priset på varorna för en viss period, ska ha rätt att underteckna den berörda bilagan till avtalet”. Sådana bilagor lämnades inte in för kontroll, och andra avtal som innehöll uppgifter om betalningar och volymer var inaktuella. Bevisningen i ärendet visade således inte hur inköpspriset eller Sveza-Les ersättning fastställdes ([14]). Det sägs inte heller någonting om parternas rättigheter och skyldigheter i avtalen. Bland annat finns det inga rapporteringskrav, inga skyldigheter att underrätta den andra parten i händelse av namnändring, och inte heller något om parternas ansvar för underlåtenhet att fullfölja avtalet ([15]). Kommissionen konstaterade att tribunalen i liknande omständigheter som omständigheterna kring Sveza-Les inhemska försäljning har fastställt att de justeringar som kommissionen gjorde av exportförsäljningen i Interpipe-målet var omotiverade ([16]). På grundval av detta bekräftade kommissionen att ingen justering enligt artikel 2.10 i för inhemsk försäljning var befogad. I de avtal om exportförsäljning som ingåtts mellan fabrikerna och Sveza-Les anges det däremot tydligt att Sveza-Les agerar som en agent och har rätt att erhålla provision för sådana tjänster, vilken fabrikerna också betalade. På grundval av detta bekräftade kommissionen att en justering enligt artikel 2.10 i för exportförsäljning var befogad.

(109) Kommissionen undersökte dessutom påståendet om att det påstådda pålägget för inhemsk försäljning och de provisioner som faktiskt betalades för exporttransaktioner skulle få samma ekonomiska konsekvenser för de exporterande tillverkarna. Såsom anges närmare i det företagsspecifika utlämnandet av uppgifter fanns det skillnader i lönsamheten mellan försäljningen på den inhemska marknaden och exportförsäljningen. Kommissionen ansåg därför att betalningen av provisioner till Sveza-Les för exportförsäljning inte ger samma ekonomiska resultat för gruppen av exporterande tillverkare som de internpriser som togs ut av Sveza-Les för dess inhemska försäljning till de första oberoende kunderna. Påståendet avvisades därför.

([14]) Se analogt tribunalens dom av den 25 juni 2015, Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/rådet, T-26/12 PT, punkt 60.

([15]) Tribunalens dom av den 25 juni 2015, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/rådet, T-26/12, punkt 62.

([16]) Domstolens dom av den 16 februari 2012, rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, de förenade målen C-191/09 P och C-200/09 P, punkterna 50–69.

(110) För det åttonde hävdade Sveza-gruppen, vad gäller skäl 71 i förordningen om provisorisk tull, att situationen liknar artikel 2.8 och 2.9 i grundförordningen, där det föreskrivs att justeringar av priset till den första oberoende kunden får göras för alla omkostnader som har tillkommit mellan importen och vidareförsäljningen. Artikel 2.1 i grundförordningen utgör dessutom på intet sätt ett hinder för tillämpning av justeringar enligt artikel 2.10 i i grundförordningen. Varje annan tolkning skulle innebära att artikel 2.10 i, däribland andra stycket i den artikeln, förlorar sin ändamålsenliga verkan.

(111) Kommissionen påpekade att ordalydelsen i artikel 2.1 i grundförordningen å ena sidan och artikel 2.8 och 2.9 i grundförordningen å andra sidan skiljer sig åt. Enligt artikel 2.1 ska normalvärdet vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller ska betala vid normal handel medan artikel 2.9 anger att exportpriset får konstrueras på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna första gången säljs vidare.

(112) Det ska också noteras att Sveza-gruppen, såsom förklaras i skäl 108, inte inkom med underlag för att styrka beloppet för den begärda justeringen av normalvärdet på grundval av artikel 2.10 i i grundförordningen. Den påstådda skillnaden mellan inköpspriset och vidareförsäljningspriset och hur detta beräknades angavs inte skriftligen i något av de avtal som lämnats till kommissionen. Enligt Sveza-gruppen föreföll skillnaden även variera mellan fabrikerna och förändrades under undersökningsperioden. Såsom förklaras i skäl 71 i förordningen om provisorisk tull, om en justering för pålägg enligt artikel 2.10 i skulle kvantifieras som ett avdrag för det påstådda pålägg som Sveza-Les tar ut när företaget vidareförsäljer produkten, skulle detta i praktiken innebära att priset bringas i nivå med den relevanta försäljningen mellan fabrikerna och Sveza-Les. Med andra ord, om det påstådda pålägget dras av, skulle grunden för fastställandet av normalvärdet vara försäljningen mellan fabrikerna och Sveza-Les. Enligt artikel 2.1 i grundförordningen ska normalvärdet vanligtvis grundas på priserna till den första oberoende kunden, vilket Sveza-Les inte är.

(113) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Sveza-gruppen att om det inte finns någon enda ekonomisk enhet på exportmarknaderna kan det inte heller anses finnas någon en enda ekonomisk enhet på hemmamarknaden, eftersom Sveza-Les fullgör samma funktioner på exportmarknaderna och hemmamarknaden. Kommissionen höll inte med. Såsom förklaras i skälen 93–112 fann kommissionen att den ekonomiska förbindelsen mellan Sveza-Les och tillverkarna vad gäller exportförsäljning är att Sveza-Les som leverantör säljer via en agent på grundval av normala handelsvillkor: tillverkaren behåller äganderätten och ansvaret för de sålda varorna, medan Sveza-Les får en försäljningsprovision enligt de berörda avtalen. I den inhemska försäljningen tar Sveza-Les däremot på sig äganderätten och ansvaret för de sålda varorna, och eventuella pålägg för denna försäljning angavs inte tydligt i avtalen. Sveza-Les utfärdar dessutom fakturorna för inhemsk försäljning till fabrikerna samma dag som den slutliga kunden faktureras, vilket ytterligare bekräftar det icke-affärsmässiga förhållandet. Kommissionen erinrade också om att begreppet en enda ekonomisk enhet när det gäller de justeringar som avses i artikel 2.10 i grundförordningen utvecklades i domstolens rättspraxis ([17]) om ”teoretiska provisioner” inbegripet handlarens pålägg som avses i artikel 2.10 i) andra stycket och inte för situationer där provisioner är klart definierade och faktiskt betalade, vilket är fallet i detta ärende. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(114) Sveza-gruppen hävdade att kommissionen dubbelräknade vissa bonusar och provisioner som Sveza-Les betalade till icke-närstående kunder i unionen, eftersom dessa belopp inte återfakturerades till de exporterande tillverkarna. Sveza-Les ansåg att dessa utgifter var kostnader som uppstod i samband med genomförandet av provisionsavtalen.

(115) Kommissionen övervägde påståendet parallellt med sitt beslut om en enda ekonomisk enhet och bestämde sig för att inte dra av de bonusar och provisioner som betalats till icke-närstående kunder i unionen från exportpriset. Begäran beviljades därför.

([17]) Citeras i fotnoterna 15 och 16.

(116) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Sveza-gruppen att eftersom kommissionen konstaterade att det fanns en enda ekonomisk enhet på hemmamarknaden borde den ha använt en koncernresultaträkning från Sveza-Les och Svezas exporterande tillverkare när den beräknade försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader. Anledningen till detta var att koncernresultaträkningar inte omfattar betalningar inom gruppen och kombinerar faktiska kostnader och faktiska intäkter för en enda ekonomisk enhet.

(117) I det ursprungliga frågeformuläret uppmanade kommissionen de exporterande tillverkarna inom gruppen att inkomma med både granskade räkenskaper och sammanställda reviderade räkenskaper (i förekommande fall). Ingen av de exporterande tillverkarna inkom med sådana sammanställda uppgifter, inte heller Sveza-Les, som trots allt var den största aktieägaren i en av de exporterande tillverkarna. Inom Sveza-gruppen fanns det inga sammanställda reviderade räkenskaper och ett sådant dokument kunde därför inte lämnas in för denna undersökning. Sveza-Les lämnade en koncernresultaträkning under dubbelkontrollerna på distans, men kommissionen kunde inte kontrollera att den var riktig och tillförlitlig, eftersom dokumentet i fråga inte hade granskats på vederbörligt sätt av ett oberoende revisionsföretag. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(118) Sveza-gruppen hävdade att justeringen för de provisionsavgifter som betalats för exportförsäljningen var diskriminerande, i synnerhet mot bakgrund av den justering av exportpriset för provisioner som gjorts för en annan exporterande tillverkare (UPG).

(119) Kommissionen fann ingen diskriminering mellan de båda fallen eftersom de båda parternas faktiska omständigheter, och särskilt avtalsförhållandena mellan de närstående enheterna inom deras respektive företagsgrupper, skilde sig åt. UPG tillstod att de provisionsavgifter som betalats för inhemsk försäljning täckte utgifter och tjänster i samband med exportförsäljning, medan den inhemska försäljningen och exportförsäljningen inom Sveza-gruppen var organiserad enligt en annan rättslig konstruktion. Detta påstående avvisades därför.

3.4. **Dumpningsmarginaler**

(120) Såsom beskrivs i skälen 31–115 beaktade kommissionen de berörda parternas synpunkter som lämnades in efter det preliminära utlämnandet av uppgifter och beräknade dumpningsmarginalerna på nytt i enlighet med dessa.

(121) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av kostnad, försäkring och frakt (cif) vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %
Sveza-gruppen	14,40 %
Syktyvkar Plywood Mill	15,72 %
Andra samarbetsvilliga företag	14,85 %
Alla övriga företag	15,80 %

(122) Beräkningen av individuella dumpningsmarginaler, inklusive korrigeringar och justeringar som vidtogs till följd av de berörda parternas synpunkter efter det preliminära och slutgiltiga utlämnandet av uppgifter, lämnades ut till de exporterande tillverkarna i urvalet.

4. **SKADA**

4.1. **Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen**

(123) Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen slutsatserna i skälen 80–82 i förordningen om provisorisk tull.

4.2. **Förbrukning i unionen**

(124) Kommissionen fastställde förbrukningen i unionen på grundval av a) uppgifter som lämnats av klaganden om unionsindustrins försäljning av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen, som dubbelkontrollerats mot de försäljningsvolymer som rapporterats av unionstillverkarna i urvalet, och b) import av den undersökta produkten från samtliga tredjeländer enligt uppgifter från Eurostat ([18]).

(125) Med beaktande av den metod för identifiering av export som anges i avsnitt 4.3.1, utvecklades förbrukningen i unionen på följande sätt:

Tabell 1

Förbrukningskubikmeter i unionen (m^3)

	2017	2018	2019	UP
Total förbrukning i unionen	1 755 656	1 855 185	1 829 570	1 762 318
Index	*100*	*106*	*104*	*100*

Källa: Klaganden, unionstillverkarna i urvalet och Eurostat.

(126) Förbrukningen i unionen förblev stabil under skadeundersökningsperioden. En detaljerad analys visar en ökning på 6 % från 2017 till 2018, som dämpades under 2019 till en ökning på 4 % i förhållande till 2017 och till slut en minskning som innebar att förbrukningen låg på liknande nivåer som under 2017.

4.3. **Import från det berörda landet**

4.3.1. *Metod för identifiering av import av den berörda produkten*

(127) Såsom anges i skäl 86 i förordningen om provisorisk tull registrerades importen av den berörda produkten på KN-nivå ([19]) innan förfarandet inleddes och det skapades ett särskilt Taric-nummer ([20]), vilket även omfattade andra produkter än den berörda produkten. För att uppskatta importvolymen av den berörda produkten under skadeundersökningsperioden tillämpade kommissionen samma förhållande (Taric/KN) som observerats efter inledandet mellan importvolymerna för hela KN-numret och importen av den berörda produkten på grundval av Taric-uppgifter. För importen från det berörda landet fastställdes denna andel ([21]) till 78 %.

(128) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade några berörda parter att fastställandet av importstatistiken ledde till missvisande resultat. De hävdade i synnerhet att vid en jämförelse av importen i kubikmeter och i ton var resultaten inte jämförbara med den undersökta produktens allmänt vedertagna genomsnittliga densitet.

(129) Kommissionen analyserade dessa påståenden och fann snedvridna uppgifter i den rapporterade statistiken på nivån för tilläggsenheten (kubikmeter i detta fall). Kommissionen beslutade därför att omvandla den rapporterade vikten (ton), vilket är en tillförlitlig och stabil uppsättning uppgifter, till kubikmeter för att fastställa importen.

([18]) Uppgiftskälla Eurostat, justerad genom tillämpning av den metod som förklaras i avsnitt 4.3.1.
([19]) KN-nummer: 4412 33 00.
([20]) Taric-nummer: 4412 33 00 10.
([21]) Andelen ändrades något till 79 % sedan offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull, eftersom nyare importstatistik fanns tillgänglig som omfattade en längre tidsperiod. Kommissionen använde en hel månads Taric-uppgifter från inledandet av undersökningen fram till offentliggörandet av utlämnandet av uppgifter i förhand (november 2020 till april 2021).

(130) För att omvandla ton till kubikmeter använde kommissionen en omvandlingsnyckel som fastställdes till 0,69. Omvandlingsnyckeln fastställdes genom allmänt vedertagna densitetsvärden för den berörda produkten. Omvandlingsnyckeln föreslogs av både de exporterande tillverkarna och tillverkarna i unionen, och låg även inom det intervall som föreslogs i den metod som angavs i klagomålet. Analysen av genomsnittet ton och kubikmeter som de exporterande tillverkare som ingick i urvalet sålde i unionen bekräftade dessutom att omvandlingsnyckeln på 0,69 var korrekt. Efter en granskning reviderades andelen för importen från det berörda landet något uppåt, till 79 %.

(131) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade en rysk exporterande tillverkare (Sveza) att användningen av en andel (Taric-/KN-nummer) baserat på importen efter inledandet av förfarandet inte nödvändigtvis avspeglade den rådande situationen under hela skadeundersökningsperioden, eftersom KN-numrets utveckling kunde ha påverkats av andra typer av plywood som inte omfattas av undersökningen. Det hävdades också att importen från Ryssland kunde ha ökat betydligt efter inledandet av undersökningen vilket i sin tur innebar att importen av den berörda produkten före inledandet kunde ha överskattats. Sveza-gruppen hävdade också att rysk statistik skulle ha varit mer tillförlitlig än Eurostat för att fastställa importen.

(132) Kommissionen ansåg att den metod som den hade använt möjliggjorde en rimlig och tillförlitlig uppskattning, med tanke på att den berörda produkten ingick i en större korg av plywoodprodukter på statistisk nivå. Enligt kommissionens åsikt skulle användning av rysk exportstatistik inte ge mer tillförlitliga resultat än uppgifter från Eurostat, eftersom den ryska statistiken också omfattar andra produkter än den berörda produkten. Sveza-gruppen inkom inte heller med bevisning för att stödja sitt påstående om att import av andra typer av plywood som en grupp ökade mer än björkplywood. Påståendet avvisades därför.

4.3.2. *Volym och marknadsandel för importen från det berörda landet*

(133) Genom att använda ovannämnda metod fastställde kommissionen importvolymen baserat på uppgifter från Eurostat. Marknadsandelen för importen fastställdes genom att importvolymerna jämfördes med förbrukningen i unionen.

(134) Importen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 2

Importvolym (m³) och marknadsandel

	2017	2018	2019	UP
Import från Ryssland (m³)	710 163	773 521	809 267	812 521
Index	*100*	*109*	*114*	*114*
Marknadsandel	40 %	42 %	44 %	46 %
Index	*100*	*103*	*109*	*114*

Källa: Eurostat.

(135) Importen från det berörda landet ökade från cirka 710 163 kubikmeter till cirka 812 521 kubikmeter under skadeundersökningsperioden, en ökning med 14 %. Marknadsandelen för denna import ökade därmed från 40 % till 46 % under skadeundersökningsperioden.

4.3.3. *Priser på importen från det berörda landet och prisunderskridande*

(136) Kommissionen fastställde importpriserna på grundval av statistik från Eurostat om euro/ton på KN-nivå. Även om importen, såsom förklaras i avsnitt 4.3.1, registrerades av den berörda produkten tillsammans med en större produktkorg, gav denna metod en tillförlitlig uppskattning av priserna och dess utveckling över tiden, eftersom den övervägande delen av importen enligt detta KN-nummer var den berörda produkten, och metoden därför gjorde det möjligt att jämföra prisutvecklingen mellan olika exportländer.

(137) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte Sveza-gruppen att statistiska uppgifter på KN-nivå använts för att fastställa importpriserna, eftersom den berörda produkten omfattas av ett KN-nummer där även andra typer av plywood ingår, vilket enligt Svezas åsikt innebar att uppgifterna inte var tillförlitliga. Sveza hävdade dessutom att uppgifterna från Eurostat inte avspeglade de verkliga marknadsförhållandena och de rådande priserna på marknaden, vilket gjorde kommissionens metod ännu mer otillförlitlig.

(138) Kommissionen höll inte med. Såsom förklaras ovan ansåg kommissionen att dess metod för att bedöma volymer och priser för rysk import av björkplywood möjliggjorde en rimlig och tillförlitlig uppskattning. När det gäller tillförlitligheten hos Eurostats priser bekräftas i skälen 140 och 141 att de priser som erhållits från Eurostat-statistik följde samma trend som de vägda genomsnittliga exportpriserna för de ryska exporterande tillverkare som ingick i urvalet. Detta visade att Eurostats statistik inte avvek från kontrollerade uppgifter som särskilt avsåg den berörda produkten och bekräftade således att de uppgifter som använts för att fastställa importpriserna var tillförlitliga.

(139) Det genomsnittliga priset på importen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 3

Importpriser (euro/ton)

	2017	2018	2019	UP
Ryssland	646	681	608	584
Index	*100*	*105*	*94*	*90*

Källa: Eurostat.

(140) De genomsnittliga priserna på importen från Ryssland minskade från 646 euro/ton 2017 till 584 euro/ton under undersökningsperioden, en minskning med 10 %. Det genomsnittliga importpriset steg med 5 % under 2018 och minskade därefter med 14 %.

(141) Samma tendens kunde iakttas vid användning av de vägda genomsnittliga exportpriser som rapporterats av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet och som visade ett pris på 434 euro/m^3 under undersökningsperioden för den berörda produkten. Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade UPM att beräkningarna av prisunderskridande och målprisunderskridande inte överensstämde med domstolens rättspraxis, eftersom de grundade sig på ett exportpris som hade justerats enligt artikel 2.9, medan en liknande justering inte hade gjorts av unionsindustrins försäljningspris. Kommissionen ansåg att eftersom endast en begränsad procentandel, dvs. 4–7 %, av den ryska exporten såldes via ett närstående företag hade denna aspekt en marginell inverkan på beräkningen av prisunderskridande och skulle inte ändra det faktum att rysk import betydligt underskred unionsindustrins priser. När det gäller beräkningarna av prisunderskridande (skademarginal) grundades unionens icke-skadevållande pris dessutom på tillverkningskostnaden plus ett vinstmål och uteslöt således eventuella kostnader för närstående handlare i unionen, liknande situationen för den ryska exporten.

(142) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ifrågasatte flera parter kommissionens gruppindelning för att jämföra olika produkttyper. Det hävdades närmare bestämt att kommissionen genom att slå ihop ytorna för varje plywoodskikt genom att multiplicera bredd och längd bortsåg från träfibrernas riktning, vilket i sin tur innebar att kommissionen underlät att beakta en viktig faktor i tillverkningskostnader och priser. Detta påverkade därför giltigheten hos beräkningarna av prisunderskridande och målprisunderskridande.

(143) Vad gäller produktgrupperingen erinrade kommissionen, vilket anges i skäl 95 i förordningen om provisorisk tull, om att björkplywood säljs i många olika storlekar och kvaliteter och i enlighet med särskilda kundspecifikationer. Såsom redan förklaras i skäl 95 i förordningen om provisorisk tull gjorde kommissionen, för att göra en korrekt jämförelse mellan de produkter som såldes av unionsindustrin och de motsvarande produkttyper som såldes av de ryska exporterande tillverkarna, en approximering genom att gruppera liknande produkttyper nära varandra, vilken täckte det stora flertalet produkttyper. Med tanke på att de allra flesta produktkontrollnumren endast varierade

något vad gällde mått, tjocklek och/eller beläggning, var det möjligt att gruppera närbesläktade produktkontrollnummer utan att otillbörligt påverka jämförelsens riktighet. Tack vare denna metod kunde kommissionen jämföra en kritisk massa av import med unionsindustrins försäljning. Kommissionen vidtog närmare bestämt följande åtgärder för att möjliggöra en korrekt jämförelse av de berörda produkterna: 1) Tre typer av fenolfilmbeläggningar grupperades tillsammans (F-W-HT), såsom beskrivs i frågeformuläret. 2) Två typer av ej belagda men liknande ytkvaliteter grupperades tillsammans (CP och WG). 3) Kommissionen beräknade ytan för varje plywoodskikt genom att multiplicera bredd och längd. Beräkningen gjordes i kvadratmillimeter för att möjliggöra en jämförelse med liknande mått som var placerade och/eller rapporterade på annat sätt. En berörd part hävdade att prisskillnaden mellan de olika produkttyper som grupperats tillsammans var [4–7 %]. Även om den påstådda prisskillnaden skulle godtas ansåg inte kommissionen att denna skillnad var betydande. Den visade i själva verket att kommissionens gruppering inte förhindrade en korrekt prisjämförelse. Kommissionen ansåg därför att den gruppering som gjordes i det preliminära skedet möjliggjorde en rimlig och tillförlitlig jämförelse av priser och produkter från motsvarande produkttyper.

(144) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter inkom några parter med synpunkter på beräkningen av målprisunderskridandet enligt skäl 100 i förordningen om provisorisk tull. Med anledning av dessa synpunkter och smärre ändringar som gjorts av den vägda genomsnittliga prisunderskridandemarginalen reviderades marginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i urvalet och sträcker sig nu från 9,6 % till 18,4 % för importen från det berörda landet till unionens marknad. Det vägda genomsnittliga prisunderskridande som konstaterades på grundval av de uppgifter som lämnats av de exporterande tillverkarna i urvalet uppgick till 12,6 %.

(145) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Sveza-gruppen att beräkningarna av prisunderskridande och målprisunderskridande var felaktiga, av följande skäl: i) Beräkningarna var inte representativa med tanke på den påtagliga avsaknaden av konkurrensmässig överlappning mellan produkttyper med ursprung i Ryssland och produkttyper som tillverkades och såldes av unionsindustrin. ii) Grupperingen av olika produkttyper var felaktig eftersom den inte beaktade variationer i mått, vilket påverkar priserna, bland annat på grund av olika fiberriktningar. iii) Kommissionen hade inte beaktat försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst i sina beräkningar.

(146) Vad beträffar den konkurrensmässiga överlappningen fann kommissionen, i motsats till påståendet, en väsentlig matchningsgrad mellan unionens och Rysslands försäljning. Kommissionen fastställde likaså att björkplywood som såldes av tillverkare från unionen och tillverkare från Ryssland hade samma fysiska och tekniska egenskaper, och att både unionsindustrin och de exporterande tillverkarna konkurrerar inom samma sektorer och om samma slutanvändare. Vad gäller det andra påståendet vidhöll kommissionen sin ståndpunkt i skäl 143 om att grupperingen av några produkttyper och omvandlingen till ytskikt var både lämplig och nödvändig för att möjliggöra en rimlig prisjämförelse av motsvarande produkttyper med tanke på de många små variationerna mellan olika produktkontrollnummer. Kommissionen konstaterade även att Sveza-gruppen inte föreslog någon alternativ metod för att möjliggöra en korrekt prisjämförelse. Beträffande det tredje påståendet vidhöll kommissionen sin ståndpunkt i skäl 141 och erinrade om följande:

(147) När det gäller beräkningen av prisunderskridande beaktade kommissionen den tidpunkt då rysk import började konkurrera med unionstillverkarnas produkter på unionens marknad, och tittade därför på den första icke-närstående partens inköpspris, eftersom den parten kunde välja att antingen köpa in från unionsindustrin eller från ryska leverantörer. Vad beträffar exportpriserna till närstående importörer användes den metod som anges i artikel 2.9 i grundförordningen. En analog tillämpning av artikel 2.9 gör det möjligt att fastställa ett pris som är fullständigt jämförbart med det pris som används i undersökningen av försäljningen till icke-närstående kunder, och är också jämförbart med unionsindustrins försäljningspris. Det var därför befogat att göra ett avdrag för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst från den närstående importörens vidareförsäljningspris till icke-närstående kunder.

(148) Avdraget var även nödvändigt för att möjliggöra en korrekt beräkning av målprisunderskridandet. Unionsindustrins målpris baserades i själva verket på produktionskostnaden plus målvinsten utan att hänsyn togs till om produkterna därefter såldes i unionen till närstående eller icke-närstående kunder, och inbegrep därför inte heller försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst för närstående handelsföretag i unionen.

4.4. **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.4.1. *Allmänna kommentarer*

(149) Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen slutsatserna i skälen 101–105 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2. *Makroekonomiska indikatorer*

4.4.2.1. Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(150) Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen slutsatserna i skälen 106–109 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.2. Försäljningsvolym och marknadsandel

(151) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden, med beaktande av den metod för identifiering av import som anges i avsnitt 4.3.1:

Tabell 4

Försäljningsvolym och marknadsandel

	2017	2018	2019	UP
Sammanlagd försäljningsvolym på unionsmarknaden (m^3)	821 341	818 621	757 103	680 243
Index	*100*	*100*	*92*	*83*
Marknadsandel	47 %	44 %	41 %	39 %
Index	*100*	*94*	*88*	*83*

Källa: Klaganden, unionstillverkarna i urvalet och Eurostat.

(152) Under skadeundersökningsperioden minskade unionsindustrins totala försäljningsvolym betydligt, med 17 %. Försäljningsvolymen i unionen låg kvar på samma nivå mellan 2017 och 2018, men minskade 2019 med 8 % och med ytterligare 10 % från 2019 till undersökningsperioden.

(153) Unionsindustrins marknadsandel minskade likaså med 17 %, och visade en konstant nedåtgående trend som minskade unionsindustrins närvaro på marknaden från 47 % av marknadsandelen 2017 till 39 % under undersökningsperioden.

4.4.2.3. Tillväxt

(154) Mot bakgrund av sunda marknadsförhållanden med en stabil förbrukning i unionen, visar siffrorna ovan att unionsindustrins produktion, försäljningsvolym och marknadsandel minskade avsevärt.

4.4.2.4. Sysselsättning och produktivitet

(155) Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen slutsatserna i skälen 114–116 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.5. Dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning

(156) Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen slutsatserna i skälen 117–118 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3. *Mikroekonomiska indikatorer*

(157) Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen slutsatserna i skälen 119–131 i förordningen om provisorisk tull.

4.5. **Slutsats om skada**

(158) I en situation med en stabil förbrukning i unionen ökade importen från Ryssland under skadeundersökningsperioden (+ 14 %), till priser som väsentligt underskred unionsindustrins priser. Detta gjorde det möjligt för de ryska exporterande tillverkarna att uppnå en marknadsandel på 46 % under undersökningsperioden (en ökning från 40 % 2017).

(159) Under dessa omständigheter förvärrades unionsindustrins ekonomiska situation, vilket framgår av alla viktiga makroindikatorer som visade en negativ trend: tillverkning (-14 %), försäljning i EU (– 17 %) och en betydande minskning av unionens marknadsandel (från 47 % till 39 %) under skadeundersökningsperioden.

(160) Som en reaktion på trycket från låga ryska priser försökte unionsindustrin sänka kostnaderna och anpassa sysselsättningen (– 12 %), vilket framgår av tabell 6 i förordningen om provisorisk tull. Till följd av trycket från dumpad rysk import i form av ökade volymer och låga priser minskade dock försäljningen i EU och lagren ökade snabbt (+ 22 %) under skadeundersökningsperioden och nådde sin högsta nivå (+ 41 %) 2018, vilket framgår av tabell 9 i förordningen om provisorisk tull.

(161) Unionsindustrins tillverkningskostnad ökade betydligt under skadeundersökningsperioden (+ 10 %), vilket framgår av tabell 7 i förordningen om provisorisk tull, främst på grund av en kraftig ökning av råvarupriserna.

(162) Unionsindustrins kostnader ökade mer än försäljningspriserna till följd av trycket från den dumpade importen. Detta ledde i sin tur till att lönsamheten kollapsade under skadeundersökningsperioden, från en sund situation (+ 9,7 %) 2017 till ett ohållbart förlustscenario (– 2,8 %) under undersökningsperioden, vilket framgår av tabell 10 i förordningen om provisorisk tull.

(163) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

5. **ORSAKSSAMBAND**

5.1. **Verkan av den dumpade importen**

(164) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade vissa parter att den ryska importen inte kunde ha varit orsaken till skadan eftersom de var verksamma inom andra marknadssegment.

(165) Såsom beskrivs i avsnitt 5.2.7 visade undersökningen att unionsindustrin och de exporterande tillverkarna konkurrerar inom samma sektorer och levererar till samma slutanvändare.

(166) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 138–141 i förordningen om provisorisk tull.

5.2. **Verkningar av andra faktorer**

5.2.1. *Import från tredjeländer*

(167) För att fastställa importvolymen från tredjeländer tillämpade kommissionen, såsom förklaras i avsnitt 4.3.1, samma kvot (Taric/KN) som observerats efter inledandet mellan importvolymerna i ton för hela KN-numret och importen av den berörda produkten på grundval av Taric-uppgifter. För att omvandla ton till kubikmeter använde kommissionen en omvandlingsnyckel på 0,69.

(168) De enda tredjeländer som importerade betydande volymer till unionen var Belarus och Ukraina. För Belarus fastställdes kvoten (Taric/KN) efter inledandet av undersökningen till 39 % och för Ukraina till 61 %.

(169) Kommissionen fastställde importpriserna på grundval av priset i euro/ton på KN-nivå, såsom förklaras i avsnitt 4.3.2.

(170) Importvolymen från övriga tredjeländer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 5

Import från tredjeländer

Land		2017	2018	2019	UP
Ukraina	Volym (m^3)	67 831	83 465	86 795	88 303
	Index	*100*	*123*	*128*	*130*
	Marknadsandel	4 %	4 %	5 %	5 %
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	651	725	641	616
	Index	*100*	*111*	*98*	*95*
Belarus	Volym (m^3)	124 561	141 310	138 307	145 731
	Index	*100*	*113*	*111*	*117*
	Marknadsandel	7 %	8 %	8 %	8 %
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	403	481	387	363
	Index	*100*	*119*	*96*	*90*
Övriga tredjeländer ([22])	Volym (m^3)	31 760	38 267	38 097	35 520
	Index	*100*	*120*	*120*	*112*
	Marknadsandel	2 %	2 %	2 %	2 %
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	566	576	565	561
	Index	*100*	*102*	*100*	*99*
Totalt för alla tredjeländer undantaget Ryssland	Volym (m^3)	224 153	263 043	263 199	269 555

([22]) Förhållandet (Taric/KN) efter inledandet mellan importvolymerna för hela KN-numret och importen av den berörda produkten på grundval av uppgifter från Taric för övriga tredjeländer fastställdes till 8 %.

	Index	*100*	*117*	*117*	*120*
	Marknadsandel	13 %	14 %	14 %	15 %
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	537	574	535	520
	Index	*100*	*107*	*100*	*97*

Källa: Eurostat.

(171) Jämfört med Ryssland hade Belarus och Ukraina en begränsad närvaro på unionsmarknaden. Under skadeundersökningsperioden låg deras marknadsandelar kvar på en förhållandevis stabil nivå, med en minimal ökning på 1 procentenhet under skadeundersökningsperioden, på 8 % respektive 5 % under undersökningsperioden. Alla övriga tredjeländer ökade sin närvaro något, men deras marknadsandel var fortfarande liten, och låg på 2 %. Den sammanlagda marknadsandelen för importen från alla tredjeländer undantaget Ryssland ökade med 1 % från 2017 till 2018 och med 1 % från 2019 till undersökningsperioden, och nådde en nivå på 15 %.

(172) När det gäller priserna under skadeundersökningsperioden var de ukrainska försäljningspriserna något högre än de ryska medan de belarusiska var lägre. Både importörerna och klagandena förklarade att de lägre priserna från Belarus berodde på dess begränsade teknik som endast gör det möjligt att producera en mycket specifik och billigare produkt av lägre kvalitet. Till skillnad från Belarus rörde importen från Ryssland ett större antal produkter och även björkplywood av högre kvalitet, som därmed har högre genomsnittspriser.

(173) På grundval av detta drog kommissionen slutsatsen att verkningarna av importen från andra länder inte försvagade orsakssambandet mellan den dumpade ryska importen och den väsentliga skada som unionstillverkarna lidit.

(174) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Sveza-gruppen att kommissionen bortsåg från det faktum att importen från Belarus och Ukraina ökade i volym och dessutom till lägre priser (efter justering för tull) jämfört med den ryska exporten till unionen, och således bidrog till skadan. Genom att bortse från dessa faktorer begick kommissionen ett uppenbart fel i sin analys av importen från tredjeländer. Den ryska regeringen hävdade å sin sida att kommissionen inte hade bedömt verkningarna av importen från tredjeländer på unionsindustrin.

(175) Kommissionen avvisade detta påstående. När det gäller importen från Ukraina erinras det för det första om att importpriserna grundades på uppgifter från Eurostat på cif-nivå, dvs. före tull. Kommissionen bekräftade således att priserna från Ukraina var högre än de ryska importpriserna. Om kommissionen skulle jämföra rysk och ukrainsk import efter tull (endast tillämplig på den ryska importen) skulle priserna i alla händelser ligga inom samma intervall. Med tanke på den ukrainska importens begränsade volym och marknadsandel försvagade importen från Ukraina inte orsakssambandet mellan den dumpade ryska importen och den väsentliga skada som unionstillverkarna lidit.

(176) För det andra ökade volymerna från både Ukraina och Belarus, men de ökade från en relativt låg utgångspunkt och hade marginella verkningar på unionens marknad, eftersom deras respektive marknadsandelar endast ökade med 1 procentenhet, medan den ryska importens marknadsandel ökade med 6 procentenheter. Kommissionen bekräftade därför sin preliminära slutsats att importen från övriga länder inte försvagade orsakssambandet.

(177) Kommissionen erinrade slutligen om att importen från andra tredjeländer än Ukraina och Belarus endast svarade för omkring 2 % av unionens marknad och låg kvar på den nivån under skadeundersökningsperioden. Prisnivån låg överlag också kvar på en stabil nivå under skadeundersökningsperioden. Kommissionen ansåg därför inte att denna import vållade unionsindustrin skada. Därför avvisades detta påstående.

5.2.2. *Unionsindustrins exportresultat*

(178) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade en exporterande tillverkare, Sveza-gruppen, att unionsindustrins positiva exportresultat bidrog till skadan, eftersom den ökade exportförsäljningen enligt vad de påstod skulle ha inverkat negativt på den inhemska försäljningen. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de ryska myndigheterna att unionsindustrins exportresultat (ökad export till låga priser) var en orsak till skadan.

(179) Under undersökningsperioden hade unionsindustrin tillräcklig kapacitet för att täcka den ökade exportförsäljningen. Detsamma gällde de unionstillverkare som ingick i urvalet. Den ökade exportvolymen utgjorde dessutom endast en liten del av minskningen på 17 % av volymen för den inhemska försäljningen, vilket framgår av tabell 4. Unionsindustrins ökade export bidrog således inte till den skada som unionsindustrin lidit.

(180) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter påpekade den exporterande tillverkaren UPM att analysen av exportresultaten i förordningen om provisorisk tull grundades på uppgifter för de unionstillverkare som ingick i urvalet, som visade en ökning i motsats till unionsindustrins samlade exportresultat enligt klagandenas uppskattning, som visade en minskning.

(181) Unionsindustrins samlade export visade enligt klagandens uppgifter på en minskning på 4 % under skadeundersökningsperioden. Exportvolymerna minskade med 12 % från 2017 till 2019, medan exportvolymerna ökade med 8 % från 2019 till undersökningsperioden, vilket ledde till en ökning av exporten räknat som en procentandel av unionsindustrins sammanlagda försäljning. Unionsindustrins samlade exportresultat kunde därför inte ha bidragit till den skada som unionsindustrin lidit.

(182) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 150–152 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.3. *Konkurrensnackdelar när det gäller tillgången till den viktigaste råvaran*

(183) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade vissa parter att unionsindustrin lider av begränsad tillgång till den viktigaste råvaran, dvs. björkvirke, vilket skulle vara ursprunget till lägre produktionsvolymer, kostnadsökningar och därmed orsaken till skadan.

(184) Såsom förklaras i skäl 154 i förordningen om provisorisk tull förklarade tillgången till den viktigaste råvaran, dvs. björkvirke, inte skadan, eftersom unionstillverkarna hade tillräcklig tillgång till björkvirke. Tabell 9 i förordningen om provisorisk tull visar att lagernivåerna för unionstillverkarna i urvalet ökade med 22 % under skadeundersökningsperioden, närmare bestämt med 6 % från 2019 till undersökningsperioden. Utvecklingen av lagren visade att problemet inte låg i produktionen, utan snarare i saluföringen av den. Den minskade tillverkningen under skadeundersökningsperioden förklarades därför inte av tillgången på virke.

(185) Undersökningen visade också att råvarukostnaderna inte försvagade orsakssambandet. Problemet var snarare att unionsindustrin inte höja kunde priserna i takt med kostnadsökningarna på grund av det tryck som den dumpade importen från Ryssland vållade, både när det gällde volymer och priser. Såsom förklaras i skäl 155 i förordningen om provisorisk tull kunde detta särskilt konstateras på grundval av det faktum att unionsindustrins produktionskostnader minskade mellan 2019 och undersökningsperioden, medan detta inte ledde till någon förbättring av lönsamheten. Kommissionen avvisade därför dessa påståenden.

5.2.4. *Självförvållad skada*

(186) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de ryska myndigheterna att kapacitetsökningar för att tillgodose ökad produktion, som sedan inte genomfördes, var en orsak till skadan.

(187) I motsats till påståendet konstaterade kommissionen, vilket framgår av tabell 10 och förklaras i skäl 130 i förordningen om provisorisk tull, att de årliga investeringarna minskade med 1 % under skadeundersökningsperioden. Såsom förklaras i skäl 108 i förordningen om provisorisk tull minskade unionens produktionskapacitet likaså med totalt 3 % under skadeundersökningsperioden.

(188) Kommissionen konstaterade därför att påståendet om att investeringarna i kapacitetsökningar var en källa till skada var ogrundat, vilket även konstateras i skälen 156–157 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.5. *Strejker i Finland*

(189) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade flera berörda parter att strejkerna i Finland hade en negativ inverkan på unionsindustrin, vilket ledde till lägre produktionsvolymer och följaktligen till lägre försäljningsvolymer. Strejkerna skulle också ha orsakat en kostnadsökning och därmed minskad lönsamhet.

(190) Ökningen av lagren enligt tabell 9 i förordningen om provisorisk tull visade att problemen inte låg i produktionen. När det gäller kostnadsökningarna visar tabell 7 i förordningen om provisorisk tull i motsats till påståendena på minskade kostnader under den period då strejkerna ägde rum. Kommissionen drog därför slutsatsen att strejkerna vid fabrikerna i Finland inte bidrog till den skada som unionsindustrin lidit.

5.2.6. *Covid-19-effekter*

(191) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade vissa parter att de nedstängningar som infördes till följd av covid-19-pandemin kunde ha lett till produktionsstopp som i sin tur kunde ha påverkat produktionsvolymerna, sysselsättningen och kostnaderna. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade även de ryska myndigheterna att covid-19-pandemin var huvudorsaken till unionsindustrins skadevållande situation.

(192) Såsom förklaras i skäl 128 motsade utvecklingen av lagren och kostnaderna dessa påståenden. Covid-19-krisen hade ingen negativ inverkan på produktionsvolymerna och sysselsättningen under undersökningsperioden. Kommissionen avvisade således dessa påståenden och konstaterade att covid-19-effekterna inte försvagade orsakssambandet.

5.2.7. *Produkternas jämförbarhet*

(193) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade vissa parter att det saknades konkurrensmässig överlappning mellan den björkplywood som tillverkades av den ryska industrin och den plywood som tillverkades av unionsindustrin, eftersom de påstods producera olika kvaliteter avsedda för olika segment och att den ryska importen därför inte var orsaken till skadan.

(194) Kommissionen jämförde dock tusentals olika typer av björkplywoodprodukter och fastställde en betydande matchningsnivå (över 68 %) mellan unionens försäljning och ryska importerade produkter. Undersökningen visade dessutom att det inte bara var så att de importerade produkterna och de likadana produkterna från unionen hade samma fysiska och tekniska egenskaper, utan även att både unionsindustrin och de exporterande tillverkarna konkurrerar inom samma sektorer och om samma slutanvändare. Kommissionen konstaterade således att den påstådda avsaknaden av produktjämförbarhet och konkurrens inte försvagade orsakssambandet.

(195) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter insisterade Sveza-gruppen på att det fanns en avsevärd avsaknad av produktjämförbarhet och därmed konkurrensmässig överlappning, och att detta måste beaktats i analysen av orsakssambandet. Sveza hävdade dessutom att kommissionens argument att produkternas jämförbarhet inte var relevant för orsakssambandet var felaktig och stred mot WTO-reglerna. De ryska myndigheterna hävdade å sin sida att kommissionen inte hade analyserat produkternas jämförbarhet och den konkurrensmässiga överlappningen mellan produkttyper med olika egenskaper i tillräcklig utsträckning.

(196) Kommissionen instämde inte i påståendet om att den inte hade beaktat produkternas jämförbarhet i analysen av orsakssambandet, och ansåg att dess slutsatser hade tolkats på fel sätt. Såsom förklaras i skäl 194 fann kommissionen, i motsats till den exporterande tillverkarens påstående, att det med tanke på den betydande produktmatchningen och konkurrensen inom samma sektorer och om samma användare, förelåg både produktjämförbarhet och konkurrens. Påståendet om avsaknad av produktjämförbarhet och konkurrens var således ogrundat och försvagade inte orsakssambandet.

(197) En annan exporterande tillverkare (SPM) hänvisade också till den påstådda avsaknaden av produktjämförbarhet och konkurrens och begärde att de produkttyper som inte tillverkades av unionsindustrin skulle undantas från produktdefinitionen.

(198) Kommissionen avvisade detta påstående av de orsaker som anges i skäl 196. Kommissionen erinrade dessutom om att den, vilket beskrivs i skäl 143, hade grupperat liknande produkttyper nära varandra för att säkerställa att en rättvis prisjämförelse baserat på representativa volymer kunde göras mellan den ryska importen och de produkter som såldes av unionsindustrin.

(199) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 162–163 i förordningen om provisorisk tull.

(200) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Sveza-gruppen att kommissionen inte hade beaktat information rörande uppgifter från perioden efter undersökningsperioden på vederbörligt sätt, vilka enligt Svezas åsikt visade att den ryska importen inte vållade unionsindustrin skada. Sveza hänvisade i synnerhet till vissa uttalanden från klaganden om att de inte hade kunnat överföra globala prisökningar på grund av redan ingångna avtal och att vare sig prisunderskridande eller målprisunderskridande förekom under perioden efter undersökningsperioden. I stället var långfristiga avtal och variationer i råvarupriserna orsaken till eventuell påstådd skada.

(201) SPM hävdade också att kommissionen inte vederbörligen hade beaktat utvecklingen under perioden efter undersökningsperioden i bedömningen av skada och orsakssamband, vilket enligt SPM är ett krav när utvecklingen under perioden efter undersökningsperioden är uppenbar, obestridd och varaktig

(202) För sin analys av skada och orsakssamband beaktade kommissionen den faktiska situationen under undersökningsperioden. Kommissionen erinrade om att enligt artikel 6.1 i grundförordningen ska uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden normalt inte beaktas. Kommissionen ansåg vidare att situationen efter undersökningsperioden är tillfällig och följden av en oväntad och snabb återhämtning efter covid-19-krisen. Dessa tillfälliga omständigheter ansågs därför inte vara av ett sådant slag att de skulle innebära att det föreslagna införandet av slutgiltiga antidumpningstullar var olämpligt, inte heller mot bakgrund av utvecklingen efter undersökningsperioden. Såsom förklaras i skäl 16 kommer kommissionen i alla händelser att analysera situationen efter undersökningsperioden i samband med ett eventuellt tillfälligt upphävande av tullarna om marknadsförhållandena tillfälligt har ändrats. Den analysen kommer dock att genomföras i vederbörlig ordning och behandlas i ett separat beslut.

5.3. **Slutsats om orsakssamband**

(203) Mot bakgrund av vad som nämns ovan och i avsaknad av andra synpunkter konstaterade kommissionen att ingen av de faktorer som analyserades individuellt eller kollektivt försvagade orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit vilket innebar att ett sådant samband inte längre skulle vara verkligt och väsentligt, vilket bekräftar slutsatsen i skälen 164–166 i förordningen om provisorisk tull.

6. **ÅTGÄRDERNAS NIVÅ**

6.1. **Skademarginal**

(204) UPM:s och Sveza-gruppens påståenden avseende justeringar enligt artikel 2.9 i grundförordningen i beräkningarna av prisunderskridande är även tillämpliga på nivån för undanröjande av skada. Dessa påståenden avvisades av kommissionen enligt avsnitt 4.3.3.

(205) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Sveza-gruppen även att kommissionen hade beräknat skademarginalen fel, eftersom den inte hade dragit av de skadliga verkningarna av andra faktorer. Enligt Sveza-gruppen måste kommissionen säkerställa att beloppet för den antidumpningstull som införs (om någon) inte överstiger vad som är nödvändigt för att motverka den dumpade importens skadliga verkan, bland annat genom att säkerställa att beloppet för antidumpningstullen inte beaktar de skadliga verkningarna av andra faktorer än importen. Kommissionen måste därför justera skademarginalen för att undanta skada som orsakats av andra faktorer än den ryska importen.

(206) För det första erinrade kommissionen om att antidumpningstullen grundade sig på den fastställda dumpningsmarginalen. Den tull som införs överstiger därför inte vad som är nödvändigt för att motverka den dumpade importens skadliga verkan, trots att den fastställda skademarginalen är betydligt högre än dumpningsmarginalen. I detta avseende erinrade kommissionen även om att den, såsom beskrivs i avsnitt 5.2, undersökte flera andra faktorer som eventuellt kunde bidra till skadan, och fann att ingen av dessa faktorer, varken individuellt eller sammantaget, försvagade orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som lidits. Slutligen måste fastställandet av skademarginalen göras i enlighet med artikel 7.2c och 7.2d i grundförordningen. Kommissionen fastställde därför målpriset och lönsamhetsnivån med beaktande av de angivna faktorerna.

(207) I enlighet med artikel 9.4 tredje stycket i grundförordningen, och med hänsyn till att kommissionen inte registrerade importen under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand, analyserade kommissionen utvecklingen av importvolymerna för att fastställa om det under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand skett en ytterligare betydande ökning av import som är föremål för undersökningen och i så fall låta den ytterligare skada som uppstått till följd av denna ökning återspeglas i fastställandet av skademarginalen.

(208) På grundval av uppgifter från databasen Surveillance 2 var importvolymerna från Ryssland under den tre veckor långa perioden för utlämnande av uppgifter på förhand 98,6 % högre än de genomsnittliga importvolymerna under undersökningsperioden på en treveckorsbasis. På grundval av detta drog kommissionen slutsatsen att det hade förekommit en betydande ökning av import som är föremål för undersökningen under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand.

(209) För att återspegla den ytterligare skada som uppstått till följd av importökningen beslutade kommissionen att justera nivån för undanröjande av skada på grundval av den ökade importvolymen, vilken anses vara den relevanta viktningsfaktorn på grundval av ordalydelsen i artikel 9.4 i grundförordningen. Den beräknade därför en multiplikationsfaktor som fastställdes genom att dividera summan av importvolymen under de fyra veckorna av perioden för utlämnande av uppgifter på förhand på 85 449 ton och de 52 veckorna under undersökningsperioden med importvolymen under undersökningsperioden extrapolerad till 56 veckor. Siffran 1,02 återspeglar den ytterligare skada som vållats av den fortsatta importökningen. Skademarginalen multiplicerades således med denna faktor. Den slutliga nivån för undanröjande av skada är således som följer:

Land	Företag	Skademarginal
Ryssland	Zheshartsky LPK LLC	58,3 %
	Sveza-gruppen	32,2 %
	Syktyvkar Plywood Mill	43,8 %
	Andra samarbetsvilliga företag	39,9 %
	Alla övriga företag	58,3 %

(210) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Sveza-gruppen att kommissionen inte hade rätt att justera skademarginalen enligt artikel 9.4. Sveza hävdade för det första att kommissionen hade använt två olika uppgiftskällor, nämligen Surveillance 2-databasen och Eurostat, för att fastställa att en betydande ökning av importen förelåg. Detta baserades på användningen av en källa för att fastställa importen under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand och en annan källa tillsammans med en påstått otillförlitlig metod för att fastställa importvolymen under undersökningsperioden. Slutsatsen om en betydande ökning av importen grundade sig således inte på en objektiv granskning av positiv bevisning. Sveza-gruppen hävdade dessutom att importen under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand varken var prisunderskridande eller målprisunderskridande i förhållande till unionens priser och att denna import således inte kunde ha vållat ytterligare skada.

(211) Såsom förklaras i skäl 207 var det importvolymerna, inte priserna, som var avgörande för bedömningen av huruvida den ökade importen vållade ytterligare skada. Enligt artikel 9.4 tredje stycket i grundförordningen ska kommissionen mycket riktigt avspegla den ytterligare skada som uppstår till följd av en ytterligare betydande ökning av import som är föremål för undersökningen, om ingen registrering ägt rum under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand. Eftersom ökningen av importen från Ryssland under perioden objektivt sett var mycket betydande justerade kommissionen skademarginalerna i motsvarande grad, eftersom kommissionen enligt artikeln ska låta den ytterligare skadan ”avspeglas” i skademarginalen. Vad gäller användningen av olika uppgiftskällor erinrade

kommissionen om att analysen grundades på en gemensam källa, nämligen de uppgifter som tullförvaltningarna samlat in, oavsett vilken databas som informationen finns i. Kommissionen erinrade även om att samma uppgifter visserligen matas in i båda databaserna, dvs. Eurostat och Surveillance 2, men det är bara Surveillance 2 som ger uppgifter på nivån för dagliga data, som är nödvändig för denna analys. Vad gäller tillförlitligheten hos uppgifterna från Eurostat och metoden för att fastställa importvolymen under undersökningsperioden bekräftade kommissionen sin ståndpunkt enligt avsnitt 4.3. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(212) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 168–177 i förordningen om provisorisk tull enligt ändringarna i tabellen ovan.

7. **UNIONENS INTRESSE**

7.1. **Unionsindustrins intresse**

(213) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Segezha, en exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet, att införandet av åtgärder skulle vara till nackdel för unionstillverkarna på grund av risken för repressalier från den ryska regeringen och sannolika exportbegränsningar för råvaror. Kommissionen hade ingen bevisning till sitt förfogande som visade på eventuella repressalier från den ryska regeringens sida till följd av detta förfarande, och ansåg därför att påståendet var ogrundat.

(214) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Sveza-gruppen att antidumpningsåtgärderna sannolikt inte skulle medföra några konkreta fördelar för unionsindustrin, eftersom importen från Ryssland skulle fortsätta på de nivåer som observerats efter införandet av åtgärder på grund av att unionen saknade produktionskapacitet för att tillgodose efterfrågan i unionen. Kommissionen erinrade om att syftet med åtgärderna inte är att blockera import från Ryssland, utan att skapa lika villkor som gör det möjligt att fortsätta att köpa in björkplywood från Ryssland, men till rättvisa priser.

(215) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 179–182 i förordningen om provisorisk tull.

7.2. **Icke-närstående importörers intresse**

(216) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade flera importörer att införandet av antidumpningstullar skulle öka råvarukostnaderna för dem och deras kunder. Dessa merkostnader skulle vara svåra att täcka, och således skulle deras lönsamhet och konkurrenskraft hotas. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Birch Plywood Alliance även att åtgärderna skulle ha en negativ inverkan på importörer och användare.

(217) När det gäller de ekonomiska konsekvenserna för importörerna visade undersökningen, vilket beskrivs i skäl 185 i förordningen om provisorisk tull, att importörerna i urvalet hade en lönsam verksamhet med en vägd vinst på 4,7 %, med olika andelar av björkplywood i sin produktportfölj.

(218) Synpunkterna på importörernas intresse efter det preliminära utlämnandet av uppgifter i fråga om unionsindustrins kapacitetsbrist var desamma som användarnas synpunkter, vilka behandlas i avsnitt 7.3.

(219) I avsaknad av ytterligare synpunkter beträffande icke-närstående importörers intresse bekräftades slutsatserna i skälen 189–190 i förordningen om provisorisk tull.

7.3. **Användarnas intresse**

(220) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade vissa parter att antidumpningstullarna skulle hota användarnas lönsamhet och konkurrenskraft. Det hävdades också att bedömningen av användarnas intresse i förordningen om provisorisk tull grundades på en studie som beställts av klaganden, och att kommissionen bortsåg från uppgifter som importörer och användare lämnat i sina svar på frågeformuläret.

(221) Vad gäller användningen av uppgifter som lämnats in för berörda parter erinrade kommissionen om att bedömningen av unionens intresse, inbegripet användarnas intresse, grundades på tillgängliga uppgifter, inklusive importörernas och användarnas svar på frågeformuläret och uppgifter som lämnats av berörda parter. Beträffande konsekvenser för användarna kommer införandet av åtgärder, vilket anges i skäl 194 i förordningen om provisorisk tull, sannolikt att få olika konsekvenser för användarna, beroende på andelen kostnader för björkplywood av de totala kostnaderna för den sektorn, samt förmågan att föra över kostnader till konsumenter i senare led. På grundval av de förklaringar som ges i skälen 194 och 195 i förordningen om provisorisk tull konstaterade kommissionen att eventuella negativa konsekvenser av åtgärderna för användarna inte uppväger den positiva effekten av åtgärderna på unionstillverkarna.

(222) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade vissa parter att unionstillverkarna vägrade att leverera vissa produkter till vissa kunder.

(223) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Birch Plywood Alliance och Sveza-gruppen att bristen på ett tillräckligt utbud från unionstillverkarna inte är en temporär eller tillfällig situation, utan ett strukturellt problem, och att unionstillverkarna vägrar att leverera till vissa kunder eller leverera vissa produkter.

(224) Kommissionen erinrade om att unionsindustrin inte är skyldig att helt tillgodose efterfrågan i unionen. Faktum är, vilket framgår av tabellerna 1 och 4 i förordningen om provisorisk tull, att unionsindustrin inte har kapacitet att tillgodose hela förbrukningen i unionen. Det är följaktligen oundvikligt att det finns vissa kunder som inte försörjs direkt av unionsindustrin. Såsom anges i skäl 186 i förordningen om provisorisk tull är åtgärderna inte avsedda att stoppa importen från Ryssland, utan snarare möjliggöra fortsatt anskaffning av björkplywood från Ryssland till rättvisa priser, vilket även har varit fallet efter införande av provisoriska tullar.

(225) Såsom anges i skäl 187 i förordningen om provisorisk tull har unionsindustrin utvecklat ett omfattande nätverk av återförsäljare, vilket gör det möjligt att nå små kunder som inte har kapacitet att köpa hela containrar. Som nämnts ovan kan dessutom vilken konsument som helst fortsätta att köpa från ryska tillverkare och från andra tredjeländer, t.ex. Ukraina och Belarus.

(226) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Blomberger Holzindustrie GmbH, en användare av björkplywood, att företagets verksamhet skulle påverkas negativt eftersom de arbetar med långfristiga avtal som inte kan ändras på kort varsel. På dagen för inledandet informerades dock alla kända berörda parter om att förfarandet skulle inledas. Tillkännagivandet om inledande, som offentliggjordes i *Europeiska unionens offentliga tidning*, innehöll ett detaljerat schema för undersökningen. En icke-konfidentiell version av klagomålet, som innehåller samma uppgifter om de påstådda dumpningsnivåerna, fanns också tillgänglig från inledandet av förfarandet. Alla berörda parter fick också dokument med förhandsinformation om de förväntade nivåerna på tullarna, fyra veckor innan de började tillämpas. Kommissionen konstaterade därför att tillräcklig information gjordes tillgänglig i tillräckligt god tid för de berörda parterna om de effekter som undersökningen kunde ge upphov till.

(227) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade flera användare och andra berörda parter att åtgärderna skulle ha en väsentlig inverkan på användarnas finansiella situation. Det hävdades att situationen i synnerhet hade förvärrats till följd av marknadsutvecklingen under perioden efter undersökningsperioden, i form av en betydande ökning av priserna och transportkostnaderna, vilket tvingade användarna att betala ett mycket högre pris för den berörda produkten jämfört med undersökningsperioden. De berörda parterna hävdade att användarna inte kan fortsätta att föra över prisökningen till följd av tullarna till slutanvändarna i den marknadssituation som uppstått efter undersökningsperioden, och att analysen i det preliminära skedet av verkningarna för användare och importörer inte längre var giltig till följd av utvecklingen efter undersökningsperioden. I detta sammanhang begärde vissa parter att kommissionen skulle bedöma tillgängliga uppgifter om perioden efter undersökningsperioden för att bättre bedöma unionens intresse.

(228) Kommissionen erinrade om att undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 juli 2019 till och med den 30 juni 2020. Undersökningen av tendenser som är av betydelse för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2017 till och med undersökningsperiodens slut. Resultaten av denna undersökning baseras följaktligen på uppgifter om den period som nämnts tidigare. I detta avseende ansåg kommissionen att de påstått onormalt höga priserna på den berörda produkten och de ökade transportkostnaderna efter undersökningsperioden förväntades vara av en tillfällig karaktär till följd av den globala ekonomiska återhämtningen efter covid-19-pandemin och ökad efterfrågan. Detta bekräftades av en prognos från Världsbanken ([23]). De uppgifter om utvecklingen efter undersökningsperioden som kommissionen hade tillgång till ändrade därför inte de slutsatser som anges ovan och i förordningen om provisorisk tull.

(229) Medan det föreföll vara allmänt accepterat att priserna kommer att stabiliseras vid en viss tidpunkt var det svårt för kommissionen att fastställa vid vilka nivåer och hur länge situationen med hög efterfrågan och höga priser skulle fortgå. I alla händelser begärde kommissionen undantagsvis in uppgifter från unionstillverkarna om perioden efter undersökningsperioden, särskilt avseende produktionsvolym, försäljningsvolym, försäljningspriser och lönsamhet, och inhämtade de berörda parternas synpunkter för att ytterligare bedöma hur den senaste tidens marknadsutveckling påverkar unionens intresse.

7.4. **Leverantörernas intresse**

(230) Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 197–200 i förordningen om provisorisk tull.

7.5. **Övriga berörda parter: andra plywoodproducenter, miljöintresse**

(231) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter framfördes påståendet att kommissionen fäste vikt vid ogrundade argument från plywoodsammanslutningar av tillverkare som använder andra träslag. Det hävdades likaså att argumentet om att ”högre priser” på björkplywood skulle ha ”kapat efterfrågan på andra träslag” var ologiskt. Kommissionen påpekade att argumentet i skäl 201 i förordningen om provisorisk tull visade att vissa förändringar i efterfrågan på andra träslag utlöstes av de sänkta priserna på björkplywood i förhållande till priserna på plywood av andra träslag. I förordningen om provisorisk tull övervägde kommissionen dessutom argumenten från plywoodsammanslutningar av tillverkare som använder andra träslag, men fäste inte särskild vikt vid dessa argument, eftersom de i alla händelser inte skulle ha ändrat slutsatsen att åtgärderna skulle ha en positiv inverkan på unionstillverkarna.

(232) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade den exporterande tillverkaren Segezha att införandet av åtgärder skulle strida mot den europeiska gröna given, eftersom de skulle leda till ökat koldioxidläckage. Detta påstående behandlas dock redan i skäl 202 i förordningen om provisorisk tull. I avsaknad av ytterligare uppgifter för att styrka detta argument bekräftade kommissionen sin slutsats i förordningen om provisorisk tull.

(233) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Sveza-gruppen att den intresseavvägning som krävs enligt bedömningen av unionens intresse inte vägde över till unionstillverkarnas fördel. Enligt Sveza förväntas inte unionstillverkarna att gynnas i någon större utsträckning av införandet av åtgärder, varken volym- eller prismässigt. Dessutom är de fortfarande oförmögna att försörja de flesta användare i en situation som förvärras av försörjningsproblem och stigande priser. Användarna skulle i stället tvingas bära en extra kostnadsbörda i samma situation, eftersom de inte har något annat val än att fortsätta att köpa in från Ryssland till priser som påstått vare sig underskred eller prisunderskred unionstillverkarnas priser.

([23]) Världsbankens uppskattning av förväntad prisstabilisering för viktiga handelsvaror under 2021.
Världsbanken, *Commodity Prices to Stabilize after Early 2021 Gains, Supported by Global Economic Recovery*, https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2021/04/20/commodity-prices-to-stabilize-after-early-2021.

(234) Kommissionen erinrade om att för prövningen av unionens intresse enligt artikel 21 i grundförordningen ska särskild hänsyn tas till behovet av att undanröja den snedvridning av handeln som följer av skadevållande dumpning och till behovet av att återställa en effektiv konkurrens, medan åtgärder som fastställs på grundval av konstaterad dumpning och skada inte får vidtas om kommissionen på grundval av samtliga lämnade uppgifter med säkerhet kan fastslå att det inte ligger i unionens intresse att vidta sådana åtgärder.

(235) För att åtgärder inte ska vidtas måste avvägningen av olika intressen således tydligt tala mot införandet av åtgärder. I motsats till Sveza-gruppens påstående är det inte tillräckligt att intresseavvägningen inte ”väger över” till fördel för att åtgärder ska införas. Såsom förklaras i föregående skäl genomförde kommissionen i alla händelser en ingående analys av de olika intressena och den inverkan som åtgärderna skulle få, och konstaterade att införandet av åtgärder överlag inte med säkerhet strider mot unionens intresse. Påståendet avvisades därför.

7.6. **Slutsats om unionens intresse**

(236) Mot bakgrund av ovanstående och såsom beskrivs i skäl 202 anses situationen efter undersökningsperioden vara av en tillfällig karaktär. I alla händelser visade analysen av uppgifterna från perioden efter undersökningsperioden att unionsindustrins situation, såsom konstateras i avsnitt 4.5, inte har förändrats i någon större utsträckning. Analysen visade också att importen från Ryssland till unionens marknad fortsatte efter införandet av provisoriska åtgärder, till följd av efterfrågan i unionen. Kommissionen ansåg därför att det med säkerhet kunde fastslås att införandet av slutgiltiga åtgärder inte strider mot unionens intresse enligt artikel 21. Därför bekräftade kommissionen de slutsatser som fastställs i 204 i förordningen om provisorisk tull.

8. **SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER**

(237) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade vissa parter att om åtgärder skulle införas borde de fastställas i form av ett minimiimportpris, eftersom detta skulle innebära att de olika parternas intressen balanserades, förhindra brist på den berörda produkten och skydda konkurrensen på marknaden. Det hävdades likaså att ett minimiimportpris borde beakta prisskillnaden mellan kvadratisk och rektangulär plywood.

(238) Kommissionen ansåg att eftersom den berörda produkten tillverkades och såldes i många olika produkttyper skulle ett införande av åtgärder i form av ett minimiimportpris varken vara genomförbart eller korrekt avspegla dumpningsnivån.

8.1. **Slutgiltiga åtgärder**

(239) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om dumpning, skada, orsakssamband samt unionens intresse och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas för att förhindra att ytterligare skada orsakas på unionsindustrin på grund av den dumpade importen av den berörda produkten.

(240) På grundval av ovanstående fastställs nivån på tullarna till följande:

Företag	Slutgiltig antidumpningstull
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %
Sveza-gruppen	14,40 %
Syktyvkar Plywood Mill	15,72 %
Andra samarbetsvilliga företag	14,85 %
Alla övriga företag	15,80 %

(241) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De avspeglar alltså den situation för företagen som konstaterades föreligga enligt undersökningen. Dessa tullsatser är endast tillämpliga på import av den berörda produkten som har sitt ursprung i det berörda landet och har tillverkats av de rättsliga enheter som namnges. Import av den berörda produkten tillverkad av något annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är de uttryckligen nämnda företagen närstående, bör omfattas av den tullsats som är tillämplig på ”alla övriga företag”. De bör inte omfattas av någon av de individuella antidumpningstullsatserna.

(242) Ett företag får begära att dessa individuella antidumpningstullsatser tillämpas om det senare ändrar företagsnamn. Denna begäran ska ställas till kommissionen ([24]). Begäran ska innehålla all relevant information för att visa att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämpligt på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på företaget kommer ett meddelande om namnändringen att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(243) För att minimera risken för kringgående på grund av skillnader i tullsatser krävs det särskilda åtgärder för att säkerställa tillämpningen av de individuella antidumpningstullarna. Företagen med individuella antidumpningstullar måste uppvisa en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla de krav som anges i artikel 1.3 i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura bör omfattas av den antidumpningstull som gäller för ”alla övriga företag”.

(244) Även om denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella satserna för antidumpningstullen på import är den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om en faktura uppvisas som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning, måste medlemsstaternas tullmyndigheter likväl utföra sina sedvanliga kontroller och får, liksom i alla andra fall, begära ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kunna kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att den efterföljande tillämpningen av en lägre tullsats är berättigad, i enlighet med tullrätten. För att säkerställa att antidumpningstullarna genomförs korrekt bör antidumpningstullen för alla övriga företag inte bara gälla de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i denna undersökning, utan även de tillverkare som inte exporterade till unionen under undersökningsperioden.

8.2. **Slutgiltigt uttag av provisorisk tull**

(245) Med tanke på de dumpningsmarginaler som konstaterats och nivån på den skada som vållats unionsindustrin bör de belopp som säkrats genom den provisoriska antidumpningstullen som införts genom förordningen om provisorisk tull definitivt tas ut upp till de nivåer som fastställts i föreliggande förordning.

(246) Eftersom de slutgiltiga tullsatserna är lägre än de provisoriska tullsatserna, bör de belopp som har betalats utöver beloppen för den slutgiltiga antidumpningstullen frisläppas.

9. **ERBJUDANDEN OM ÅTAGANDEN**

(247) Efter det slutliga utlämnandet lämnade två ryska exporterande tillverkare, inom de tidsfrister som anges i artikel 8.2 i grundförordningen, erbjudanden om ett prisåtagande, nämligen SPM och UPG.

(248) Enligt artikel 8 i grundförordningen måste ett erbjudande om ett prisåtagande vara tillräckligt för att undanröja dumpningens skadevållande verkan och behöver inte godtas om det är praktiskt svårt att tillämpa dem. Kommissionen bedömde erbjudandena på grundval av dessa kriterier och kom fram till att det vore praktiskt svårt att tillämpa dem av följande orsaker.

([24]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat G, Wetstraat/Rue de la Loi 170, 1040 Bryssel, Belgien.

(249) Båda företagen tillverkar och säljer hundratals produkttyper som skiljer sig åt väsentligt vad gäller priset. Ett av företagen föreslog endast ett minimiimportpris, vilket ger upphov till en allvarlig risk för korsvis kompensation inom olika produkttyper. Den andra exporterande tillverkaren erbjöd ett importminimipris som för merparten av produkttyperna skulle ligga under det icke-skadevållande priset och under de nivåer som korrekt skulle återspegla dumpningsmarginalen. Nivån på det föreslagna minimiimportpriset var därför inte tillräcklig för att undanröja de skadliga effekterna av dumpningen.

(250) Den ena tillverkaren förslog att minimiimportpriset skulle indexeras på grundval av utvecklingen av priserna på björkvirke, medan den andra inte föreslog någon indexering. Medan indexering skulle vara nödvändig på grund av den prisvolatilitet som konstaterats på marknaden, fann kommissionen att det föreslagna indexet inte avspeglade försäljningsprisernas utveckling. Det föreslagna indexet ansågs därför vara felaktigt.

(251) Det är inte lätt att skilja olika typer och modeller av björkplywood åt endast genom en fysisk inspektion. Det är framför allt svårt att bedöma beläggningstyp endast med hjälp av en fysisk inspektion. Utan en detaljerad laboratorieanalys kan tullmyndigheterna inte avgöra om den importerade produkten motsvarar vad som deklarerats.

(252) Kommissionen sände skrivelser till sökandena i vilka de angav skälen för avslagen av åtagandeerbjudandena.

(253) UPG inkom med synpunkter på skrivelsen, men framförde inga argument som påverkade skälen att avslå erbjudandena. Dessa synpunkter gjord tillgängliga för de berörda parterna i ärendehandlingarna.

(254) Kommissionen ansåg att åtagandeerbjudandena var omöjliga att genomföra och därmed också praktiskt svåra att genomföra i den mening som avses i artikel 8 i grundförordningen av de orsaker som anges i skälen 247–251 och avslog därför erbjudandena.

10. **SLUTBESTÄMMELSER**

(255) När ett belopp ska återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol ska enligt artikel 109 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([25]) den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

(256) Artikel 3 i denna förordning innehåller en ändring med avseende på namnen på de sju exporterande tillverkarna i Sveza-gruppen, och av namnet på en samarbetsvillig exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet, efter en namnändring som anmäldes till kommissionen den 28 juli 2021 och som inte på något sätt påverkade de slutsatser som dragits i denna undersökning. Uttaget av provisoriska tullar kommer att vara tillämpligt på företagsnamnen i deras ändrade form enligt artikel 3 i denna förordning.

(257) Den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen har inte avgett något yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs på import av kryssfaner bestående enbart av träskikt som vart och ett har en tjocklek av högst 6 mm, med ytterskikt av trä enligt undernummer 4412 33, med minst ett yttre skikt av björkträ, med eller utan beläggning, med ursprung i Ryssland, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 4412 33 00 (Taricnummer 4412 33 00 10).

([25]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som producerats av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig antidumpningstull	Taric-tilläggsnummer
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %	C661
Sveza-gruppen bestående av sju exporterande tillverkare: ”SVEZA Tyumen” Limited Liability Company, Joint Stock Company ”SVEZA Ust-Izhora”, Joint Stock Company ”SVEZA Verhnaya Sinyachiha”, Joint Stock Company ”SVEZA Kostroma”, Joint Stock Company ”SVEZA Manturovo”, Joint Stock Company ”SVEZA Novator”, Limited Liability Company ”SVEZA Uralskiy”.	14,40 %	C659
Syktyvkar Plywood Mill Ltd	15,72 %	C660
Andra samarbetsvilliga företag som är förtecknade i bilagan	14,85 %	
Alla övriga företag	15,80 %	C999

3. De individuella tullsatser som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som ska innehålla en försäkran, vilken är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå dennes/dennas namn och befattning, med följande lydelse: ”Jag intygar härmed att den (volym) (den berörda produkten) som sålts på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i [det berörda landet]. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.” Om ingen sådan faktura uppvisas ska den tullsats som gäller för ”alla övriga företag” tillämpas.

4. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisoriska antidumpningstullar enligt genomförandeförordning (EU) 2021/940 ska tas ut slutgiltigt. De belopp för vilka säkerhet ställts och som överskrider den slutgiltiga antidumpningstullsatsen ska frisläppas.

Artikel 3

Artikel 1.2 får ändras för att lägga till nya exporterande tillverkare från Ryssland och göra dem till föremål för en lämplig viktad genomsnittlig antidumpningstullsats för samarbetsvilliga företag som inte ingår i urvalet. En ny exporterande tillverkare ska tillhandahålla bevisning för att

a) den inte exporterade de varor som beskrivs i artikel 1.1 under undersökningsperioden (1 juli 2019–30 juni 2020),

b) den inte är närstående en exportör eller tillverkare som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning, och

c) den antingen faktiskt har exporterat den berörda produkten eller genom avtal har gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till unionen efter undersökningsperiodens slut.

Artikel 4

1. Artikel 1.2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/940 ska ändras på följande sätt:

”Sveza-gruppen bestående av sju exporterande tillverkare: JSC ’SVEZA Manturovo’, JSC ’SVEZA Novator’, Tyumen Plywood Plant Limited, JSC ’SVEZA Ust-Izhor’, JSC ’SVEZA Uralskiy’, JSC ’SVEZA Kostroma’, JSC ’SVEZA Verhnaya Sinyachiha’”

ska ersättas med

”Sveza-gruppen bestående av sju exporterande tillverkare: ’SVEZA Tyumen’ Limited Liability Company, Joint Stock Company ’SVEZA Ust-Izhora’, Joint Stock Company ’SVEZA Verhnaya Sinyachiha’, Joint Stock Company ’SVEZA Kostroma’, Joint Stock Company ’SVEZA Manturovo’, Joint Stock Company ’SVEZA Novator’, Limited Liability Company ’SVEZA Uralskiy’”.

2. Bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/940 ska ändras på följande sätt:

”Murashi Plywood Factory”

ska ersättas med

”LLC Murashinskiy plywood plant”.

3. Denna artikel ska vara tillämplig för ändamålen i artikel 2 från och med den 11 juni 2021.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 november 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet

Namn	Taric-tilläggsnummer
Arkhangelsk Plywood Plant JSC	C662
CJSC Murom	C663
LLC InvestForest	C664
Joint Stock Company Bryansk Plywood Mill	C665
Joint Stock Company Krasnyi Yakor	C666
Limited Liability Company Fanernyiy Zavod	C667
Limited Liability Company UPM-Kymmene Chudovo	C668
LLC Murashinskiy plywood plant	C669
Parfino Plywood Factori	C670
ZAO Plyterra	C671
Plywood Plant Vlast Truda JSC	C672
Limited Liability Company Vyatsky Plywood Mill	C673